

PLE DE L'AJUNTAMENT

Sessió Ordinària
Acta núm. 6

Dijous, 27 de juny de 2006
1a. convocatòria

Senyors/Senyores assistents:

Alcalde-President: SR. JOAQUIM BALSERA GARCIA

Regidors/Regidores: SRA. LAURA BARRUFET MIRÓ, SR. JOSÉ OBISPO VALLECILLOS, SRA. ANNA Mª BECERRA PEÑA, SR. MANUEL MANIEGA PRIETO, SR. VICENTE NAVARRO SIERRA, SRA. Mª TERESA TORRENTS CANO, SR. VÍCTOR CARNERO LÓPEZ, SR. JOSE-Ma. MARTIN QUIÑONES, SRA. Mª BRUGUERS JARDÍ ANGUERA, SRA. M^a. CARMEN LEÓN RODRÍGUEZ, SR. DIDAC PESTAÑA RODRIGUEZ, SR. JOSEP LLOBET NAVARRO, SR. JOSE-ANTONIO SÁEZ LÓPEZ, SR. SERGIO ENGLI IZQUIERDO, SR. JAUME GRAU LÓPEZ, SRA. EMMA BLANCO ANGUERA, SR. JOSEP M^a. DALMAU NOVELL, SR. F. XAVIER ALAVEDRA i AMBRÓS, SR. MARCEL·LÍ REYES I VIDAL, i SR. JUAN ANTONIO HEREDIA HEREDIA.

Funcionaris:

Secretari: Sr. Guillermo de Prada Bengoa.

Cap del Servei de Secretaria: Sr. Jaume Tutusaus Torrents.

Interventor: Sr. José Mª García Pascual.

En el Saló de Plens de l'Ajuntament, situat a la Plaça de Jaume Balmes, s/n, es va reunir el Ple de l'Ajuntament el dia vint-i-set de juny de dos mil sis, en sessió ordinària, primera convocatòria, amb la presidència del Sr. Joaquim Balsera Garcia, alcalde-president, concurrent els senyors/les senyores que s'esmenten més amunt, assistits pel secretari general, Sr. Guillermo de Prada Bengoa.

Tant al començament com durant tota la sessió es va donar el quòrum d'assistència (1/3 del nombre legal) exigint per a la constitució vàlida del Ple, per l'art. 46.2.c) de la Ley de Bases.

I essent les dinou hores, quinze minuts, el Sr. alcalde-president, va declarar oberta la sessió.

Es van prendre per unanimitat, llevat d'aquells casos on expressament s'indica altra cosa, els acords següents:

1 - ACTA SESSIÓ ANTERIOR

Aprovar l'acta de la sessió anterior núm. 5 de data 25 de maig de 2006.

PART RESOLUTIVA DEL PLE

2 - DONAR COMPTE CONTRACTACIONS LABORALS

Restar assabentat de la contractació, en règim laboral, d'un Auxiliar Tècnic d'Obres Sr. Juan Antonio García García, per donar suport als Arquitectes de l'Àrea de Serveis Municipals, Via Pública i Medi Ambient en el projecte de millora de la Plaça Catalunya i els seus entorns, a partir del dia 25 de maig de 2006 fins el 24 de maig de 2007, d'acord amb el que preveu el Reglament de Personal al servei de les entitats Locals.

3 - AUTORITZACIÓ MODIFICACIÓ DE LA TITULARITAT DE LA CONCESSIÓ ADMINISTRATIVA DEL RESTAURANT A L'EDIFICI D'EQUIPAMENTS MUNICIPALS A LA ZONA DE GAVÀ MAR

Primer.- Autoritzar la modificació de la titularitat de la concessió administrativa del Restaurant a l'Edifici d'equipaments municipals a la zona de Gavà Mar (c/ Tallinaires, núm. 55), concessió que després que el corresponent concurs públic per manca de licitadors resultés desert va ser atorgada directament a l'empresa RESTAURACIÓ LES MARINES, S.L. per acord del Ple de l'Ajuntament adoptat en sessió celebrada el dia 27 de març de 2003.

El canvi de titularitat s'autoritza d'acord amb la sol·licitud presentada a l'efecte per l'empresa adjudicatària, **en haver-se constituït una nova societat mercantil limitada**, RESTAURACIÓ ALBATROS, S.L.

Segon.- Tenir en endavant com a titular de la concessió administrativa del Restaurant a l'Edifici d'equipaments municipals a la zona de Gavà Mar a **“RESTAURACIÓ ALBATROS, S.L”**, entitat constituïda per temps il·limitat mitjançant escriptura atorgada el dia 24 de novembre davant el Notari de Gavà Sr. Alberto Garvayo Estefanía, domiciliada a Gavà, al carrer Tallinaires núm, 51-53, i amb CIF núm.: B-63346738.

La concessió té una durada que compren des del 3 d'abril de 2003 fins al 31 de desembre de 2017.

Tercer.- L'eficàcia d'aquest acord **queda supeditada a la presentació** per part de RESTAURACIÓ ALBATROS, S.L, en el termini de quinze dies comptats des de que es notifiqui el present acord, **d'una garantia definitiva** per import de 3.120 Euros, **i d'una garantia complementaria** de 18.000 €, **en substitució de les anteriors que té dipositades** a la Tresoreria municipal l'empresa Restauració Les Marines, S.L., les quals podrà retirar i cancel·lar a partir del moment de la presentació de les noves.

Quart.- També i en el mateix termini haurà d'acreditar que, el titular de la concessió, té contractada - d'acord amb la clàusula novena lletra f) del Plec de condicions de la concessió administrativa d'aquest equipament - una **pòlissa contra risc** que cobreixi el valor de les instal·lacions, amb clàusula específica de que serà beneficiari l'Ajuntament en cas de sinistre, i **assegurança de responsabilitat civil** a favor del concessionari i l'Ajuntament per possibles

danys soferts pels usuaris. La contractació haurà d'acreditar-se mitjançant la pòlissa corresponent i el rebut del pagament de les primes del període corrent.

Cinquè.- Disposar que, en endavant, s'entendrà per transmissió de la concessió no solament la transmissió pròpiament dita de la concessió, és a dir, de la societat actual a una altra societat o a un empresari individual, sinó també els canvis accionarials significatius i, en tot cas, els que impliquin canvis significatius del sistema d'administració, o de les persones que porten l'administració o la gestió de la societat, canvis tots ells que hauran de ser autoritzats per l'Ajuntament.

Aquest punt de l'ordre del dia de la sessió va ser aprovat per divuit (18) vots a favor (12 PSC, 3 PPC, 2 CiU i 1 IC-EV-IG), cap en contra i tres (3) abstencions (2 EUiA i 1 ERC), donant-se per tant el vot favorable de la majoria simple (més vots afirmatius que negatius) dels membres de la Corporació presents –en aquest moment- a la sessió (21), quòrum que, amb caràcter general, exigeix l'art. 47.1 de la Ley 7/1985, de 2 de abril, Reguladora de las Bases del Régimen Local, i l'art. 114.1 del Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya.

4 - APROVACIÓ DE LA CESSIÓ TEMPORAL AL DEPARTAMENT D'EDUCACIÓ DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA, D'UN ESPAI PER UBICAR UN CENTRE DE FORMACIÓ PER A PERSONES ADULTES.

Primer.- Aprovar inicialment la cessió gratuïta al Departament d'Educació de la Generalitat de Catalunya, **de l'ús d'un espai** de 206,05 m2 útils situats a la primera planta, part posterior, **de l'edifici municipal ubicat a la Rambla de Joaquim Vayreda, núm. 68,** per a ubicar un centre de Formació per a Persones Adultes. La cessió és fa amb caràcter temporal i provisional, durant 2 anys a partir de la data de fermesa d'aquest acord.

Segon.- Sotmetre l'esmentada cessió a informació pública, per termini de quinze dies hàbils a contar des de la publicació de l'anunci al BOP, **amb la finalitat de** qualsevol persona pugui formular – durant el mateix termini - **al·legacions o reclamacions, transcorregut el qual sense haver-les, l'esmentada aprovació inicial s'entendrà automàticament elevada a definitiva.**

Tercer.- Facultar, en allò que calgui, a l'Alcalde - President o regidor en qui delegui, per a la signatura, si s'escau, del conveni que reguli la cessió de l'ús de l'espai, **així com per a resoldre totes les qüestions** que, en aquesta matèria i per aquest motiu, puguin plantejar-se.

La Sra. Anna Becerra va fer l'explicació inicial de la proposta, assenyalant que es tractava d'una cessió gratuïta al Departament d'Educació de la Generalitat, de l'ús d'un espai de 206, 05 m2 útils a la primera planta de l'edifici municipal ubicat a la Rambla de Joaquim Vayreda 68, per a la seva destinació com a centre de formació de persones adultes, afegint que la cessió tenia caràcter temporal i la seva durada seria de dos anys. En darrer terme, la Sra. Anna Becerra va dir que aquest punt havia estat informat favorablement a la comissió informativa de Presidència.

5 - MODIFICACIÓ PUNTUAL DEL PLA GENERAL METROPOLITÀ
(creació sistema habitatge dotacional públic) I ASSIGNACIÓ A UNA
PARCEL·LA DE L'ÀMBIT DE LES BÒBILES

PRIMER.- Aprovar inicialment la “Modificació Puntual del Pla General Metropolità (creació sistema habitatge dotacional públic) i assignació a una parcel·la de l'àmbit de les Bòbiles”, que té per objecte la creació de sistema d'habitatge dotacional públic.

SEGON.- Sotmetre-la a informació pública, mitjançant anunci que s'inserirà en el Butlletí Oficial de la Província i en uns del diaris de major circulació a nivell provincial, per termini d'UN MES , comptat a partir del dia següent a la publicació de l'anunci en l'indicat Butlletí, a fi i efectes de què durant aquest temps es puguin presentar les al·legacions que es considerin adients.

TERCER.- Tenir-la per aprovada provisionalment pel sòl cas que, durant el període d'informació pública no es formulessin al·legacions contra l'esmentada modificació.

QUART.- Sol·licitar, d'acord amb el que disposa l'article 83.5 del Decret Legislatiu 1/2005, Text Refós de la Llei d'Urbanisme, informe als organismes afectats per raó de llurs competències sectorials.

CINQUÈ.- Remetre, posteriorment, l'esmentada Modificació de PGM a la Comissió Territorial d'Urbanisme de Barcelona (Av. de Josep Tarradellas, 2-6, 08029 Barcelona), als efectes de la seva aprovació definitiva.

Aquest punt de l'ordre del dia de la sessió va ser aprovat per vint (20) vots a favor (12 PSC, 3 PPC, 2 EUiA, 2 CiU i 1 IC-EV-IG), cap en contra i una (1) abstenció (ERC), donant-se per tant el vot favorable de la majoria absoluta (11) del nombre legal de membres de la Corporació (21), quòrum especial que, per a aquest cas, exigeix l'article 47.3, lletra ll) de la Ley 7/1985, de 2 de abril, reguladora de les Bases del Règim Local.

El Sr. Vicente Navarro va dir que la Modificació puntual del PGM proposada per l'Ajuntament de Gavà pretenia establir al nostre terme municipal un nou sistema general, el sistema dotacional d'habitatge públic, amb la clau Hd, previst a la vigent legislació urbanística de Catalunya i en el nostre pla d'habitatge local. A aquests efectes, el Sr. Navarro va recordar que el pla d'habitatge de l'Ajuntament de Gavà ja contemplava dues zones en el nostre municipi susceptibles de ser ocupades per habitatge dotacional públic, d'una banda, la parcel·la d'equipaments de les Bòbiles, i d'altra, una pastilla de sòl existent a Can Tries. Així mateix, el Sr. Navarro va dir que amb aquesta modificació puntual, es pretenia donar resposta a la iniciativa municipal d'impuls a la construcció d'habitatges que servissin per satisfer requeriments i necessitats de caràcter temporal en matèria d'habitatge de lloguer, ja fos per emancipació del joves o per temes de caràcter assistencial. En qualsevol cas, el Sr. Navarro va manifestar que per tal d'assolir aquests objectius, calia disposar de sòl que no estès subjecte a les lleis del mercat, i en aquest sentit, tal com preveia la legislació urbanística, considerava que la millor opció era el sòl destinat a equipament, i per això, es destinava a aquesta finalitat una parcel·la de 3.329 m2 existent a l'àmbit del Pla parcial de les Bòbiles, de titularitat pública.

A continuació va fer ús de la paraula el Sr. Jaume Grau, en nom d'EUiA, el qual va dir que el seu grup votaria a favor de la proposta, si bé va voler deixar constància del fet que en aquests moments, el que s'estava votant era la modificació puntual del PGM, i que per això, quan es podés estudiar en calma el projecte d'obres que s'hauria de realitzar, ja donarien la seva resposta concreta a aquesta qüestió, atès que a priori, en la seva opinió, no haurien de conviure en un mateix edifici un ús públic de caràcter educatiu i un ús d'habitatge, demanant que de ser possible, estiguessin en espais ben diferenciats, i més tractant-se d'una escola bressol, en la qual s'hauria de poder disposar d'un espai de lleure al seu servei.

De la seva banda el Sr. Marcel·lí Reyes, en nom d'ERC, va dir que el seu grup s'abstindria, ja que si bé d'una banda consideraven molt positiu que es posés en el mercat habitatge pels joves, d'altra, no coneixien el projecte constructiu final, i en aquest sentit, el Sr. Reyes va dir que, tal com havia apuntat abans el portaveu d'EUiA, hi havia una convivència d'usos que no estava prou clara, i a més, es produïa un desplaçament en l'espai i en el temps de l'escola de primària que s'havia d'emplaçar en aquesta peça d'equipaments, la qual cosa podia portar a la conclusió de que aquest barri perdia equipaments.

Finalment el Sr. Josep Mª Dalmau, en nom de CiU, va dir que el seu grup votaria afirmativament la proposta presentada, atès que precisament, aquestes habitatges de lloguer per a joves feien falta a la nostra ciutat, ja que cada vegada més, els joves reclamaven el seu dret a la emancipació. A més, i pel que feia a la qüestió de l'escola projectada inicialment en aquest indret, el Sr. Dalmau va manifestar que ja en la comissió informativa s'havia dit que es contemplaria el més aviat possible en l'àmbit del Pla de Ponent. Per això, el Sr. Dalmau va reiterar que la posició del grup de CiU seria favorable a la proposta.

6 - LIQUIDACIÓ DE L'ENCÀRREC DE L'AJUNTAMENT A GTI SOBRE MAS BRUGUES I

PRIMER.- **Aprovar la liquidació** de l'encàrrec que el Ple de l'Ajuntament, mitjançant acord de data 30 de maig de 2002, va fer a l'empresa municipal Gavanenca de Terrenys i Immobles, SA, (GTI, SA) relatiu a l'execució de l'arrencament i xarxa de clavegueram del **sector Mas Brugués I**.

Aquesta liquidació definitiva ha estat aprovada pel Consell d'Administració de la societat en sessió d'11 de juliol de 2005. Conforme a aquesta liquidació i a l'informe aportat per GTI, SA a aquesta liquidació resulta el següent:

a) Part a assumir per GTI, SA.	154.242,57 €
b) Part a assumir per l'Ajuntament	1.397.523,77 €
- Quantitats abonades fins ara per l'Ajuntament a GTI, SA.: 1.083.557,92 €	
- Import pendent d'abonament per part de l'Ajuntament: 313.965,85 €	

SEGON.- **Acceptar el lliurament** –formal i definitiu- de les obres i instal·lacions realitzades.

TERCER.- **Tenir per complert** –per part de GTI, SA.- **l'encàrrec** que l'Ajuntament de Gavà, mitjançant acord de 30 de maig de 2002, va fer a GTI, SA. relatiu a l'execució de l'arrencament i la xarxa de clavegueram de Mas Brugués I.

Aquest punt de l'ordre del dia de la sessió va ser aprovat per quinze (15) vots a favor (12 PSC, 2 CiU i 1 IC-EV-IG) i sis (6) abstencions (3 PPC, 2 EUiA i 1 ERC), donant-se per tant el vot favorable de la majoria simple (més vots afirmatius que negatius) dels membres de la Corporació presents –en aquest moment- a la sessió (21), quòrum que, amb caràcter general, exigeix l'art. 47.1 de la Ley 7/1985, de 2 de abril, Reguladora de las Bases del Régimen Local, i l'art. 114.1 del Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya.

7 - LIQUIDACIÓ DEFINITIVA CONTRIBUTIONS ESPECIALS **SECTOR MAS BRUGUES I**

PRIMER.- Establir, un cop acabades les obres, i vist l'informe dels Serveis Tècnics Municipals de juny de 2006, que el cost total per a l'execució de l'Obra Municipal Ordinària núm. /03 "Projecte de Millora Urbana de Mas Brugués I", ha estat d'1.551.766,34 €

SEGON.- Determinar que la quantitat a repartir entre els beneficiaris de l'obra, mitjançant Contribucions Especials, d'acord a llur ordenació establerta pel Ple de 28 d'abril de 2003 és:

1. Sector Mas Burgués I, 1.326.510,25 € que és el 90% del cost total de les obres imputables al sector (1.473.900,28 €).
2. Sector Mas Brugués II, 60.807,30 € que és el 90% del cost total de les obres imputables al sector (67.563,67 €).
3. Finques fora del sector, 10.206,22 € que representa el cost íntegre de les connexions 9.340,68€ més el 90% € del cost total de les obres imputables a les finques (961,71€)

TERCER.- Aprovar les quotes definitives a satisfer pels subjectes passius que pugen a un total de 1.397.523,77€, en la que s'han introduït les següents modificacions, segons consten a l'informe de liquidació definitiva de les contribucions especials:

1. **A la finca cadastral núm., 3143501 existeix un element, l'ermita de Brugués, que esta inclòs dintre del Pla Especial i Catàleg del Patrimoni Arquitectònic de Gavà, amb el nivell 2, bé d'interès local; atès que el sector esta classificat de sòl urbà, ordenació en edificació aïllada, subzona unifamiliar VII, clau 20 a/10, i que la parcel·la mínima és de 600m2, aquesta superfície s'hauria de descomptar de la superfície total computable a efectes de contribucions especials. Per tant **tindrà un coeficient corrector de 0,934.****
2. La finca situada al carrer **Aymerich, núm. 12**; finca cadastral núm. 0004006, situada junt al sector de Mas Brugués, **ha connectat amb el col·lector general** per això, a més del cost de la seva connexió, 2.445,24 € (IVA inclòs) ha de pagar la part proporcional de la xarxa de clavegueram.
3. La finca situada a la carretera de Begues coneguda com **Can Mas**, finques cadastrals núm. 0009001 i 009003 **ha connectat amb el col·lector general**; per al qual cosa, a més del cost de la connexió, 6.895,44 € ha de pagar la part proporcional de dit col·lector.
4. La finca ubicada en Cal Mas núm. 6 té una superfície de 920, 46 m2, en lloc de 981m2 establerts al projecte de contribucions especials.

A l'efecte s'aprova la relació nominal de subjectes passius que figuren com a propietaris el dia de finalització de les obres, d'acord amb l'art. 33 del Real Decreto Legislativo 2/2004 de 5 de març, Texto Refundido de la Reguladora de les Hisendes Locals, que consta a l'expedient.

QUART.- Requerir als subjectes passius el pagament de la quota definitiva aprovada, de la qual es deduirà les parts girades anticipadament, segons acords de la Comissió de Govern .

Aquest punt de l'ordre del dia de la sessió va ser aprovat per quinze (15) vots a favor (12 PSC, 2 CiU i 1 IC-EV-IG) i sis (6) abstencions (3 PPC, 2 EUiA i 1 ERC), donant-se per tant el vot favorable de la majoria simple (més vots afirmatius que negatius) dels membres de la Corporació presents –en aquest moment- a la sessió (21), quòrum que, amb caràcter general, exigeix l'art. 47.1 de la Ley 7/1985, de 2 de abril, Reguladora de las Bases del Régimen Local, i l'art. 114.1 del Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya.

8 - ACORD DEL PLE DE L'AJUNTAMENT, COM A JUNTA GENERAL DE LA SOCIETAT PRIVADA MUNICIPAL GAVÀ TELEVISIÓ, SL (GTV, SL) RELATIU AI CESSAMENT DE LA SRA. MERCÈ SOLER SANCHIS, COM A MEMBRE DEL CONSELL D'ADMINISTRACIÓ DE LA SOCIETAT I NOMENAMENT DEL SR. ISIDRE CASAS DOMINGO, COM A NOU CONSELLER.

PRIMER.- Disposar el cessament de la Sra. Mercè Soler Sanchis, com a membre del Consell d'Administració de la societat municipal GAVÀ TELEVISIÓ, SL, (GTV, SL), a l'empara del que es preveu a l'art. 9 dels seus Estatuts.

SEGON.- Nomenar per cobrir la vacant produïda **el Sr. Isidre Casas Domingo**, de nacionalitat espanyola, nascut el dia 4 de juny de 1969, veí de Gavà, c/ Sant Joan, núm. 57, baixos 1ª, amb DNI, núm. 52.204.795-Q.

El nomenament es fa **pel període pendent** de complir pel Conseller substituït. La separació podrà ser acordada en qualsevol moment per la Junta General (Ajuntament en Ple). El nomenament **haurà d'ésser acceptat** per l'interessat mitjançant compareixença davant el Secretari de l'Ajuntament, amb declaració --a més-- de què no està sotmès a cap dels supòsits de prohibició establerts en l'Art. 124 del Text Refós de la Llei de Societats Anònimes, ni a cap classe d'incompatibilitat, en especial les de la Ley 12/1995, de 11 de mayo.

TERCER.- Facultar expressament el Conseller-Delegat Sr. Carles Mestres March, a més del Secretari del Consell Sr. Jaume Tutusaus Torrents conforme als arts. 108.1 i 109.1.a) del Reglament del Registre Mercantil, **per a procedir a la l'execució, interpretació i subsanació** dels acords adoptats, en especial per a la seva **formalització, elevació a instrument públic si s'escau, i inscripció** en el Registre Mercantil.

**PART DEDICADA AL CONTROL I FISCALITZACIÓ
DELS ÒRGANS DE GOVERN**

PRECS I PREGUNTES

En el torn de Precs i Preguntes, el Sr. Alcalde va dir que, en primer lloc, hi havia dues preguntes formulades durant la passada sessió ordinària que encara restaven per contestar.

Una havia estat formulada pel Sr. Grau, d'EUiA qui va recordar que, en la sessió plenària corresponent al mes novembre de 2005, EUiA havia demanat la creació d'una comissió especial amb la finalitat d'estudiar la problemàtica i mancances del barri de ca n'Espinós, i buscar solucions amb una perspectiva integral, per la qual cosa, i atès que no s'havia donat una resposta explícita per part de l'equip de govern a aquesta petició, va demanar un pronunciament explícit sobre si consideraven necessària la creació de la comissió especial demanada, de manera anàloga a comissió especial creada per tractar la problemàtica dels sorolls a Gavà Mar amb motiu de la tercera pista de l'aeroport.

Va respondre la Sra. Anna Becerra dient que l'equip de govern manifestava que les accions que es desenvolupen al barri ja integren aquesta perspectiva integral i plural, com no pot ser d'altra manera en qualsevol acció de caire social que es vulgui desenvolupar. Respecte de la creació de la comissió especial, calia informar que - va dir - ja existeixen diferents comissions que tenen com a missió assegurar aquesta integralitat i pluralitat en les accions desenvolupades. Per una banda hi ha la comissió de seguiment del Pla de Desenvolupament Comunitari, amb presència de les administracions locals i autonòmica i les entitats del barri. Per altra banda hi ha una coordinació interna a l'Ajuntament entre les diferents àrees que intervenen en el barri. I per altra banda, hi ha sessions de seguiment i coordinació periòdiques entre l'empresa pública propietària de part dels habitatges del barri i el propi Pla de Desenvolupament Comunitari.

L'altra pregunta l'havia fet el Sr. Reyes qui, atès - va dir - l'estat d'execució de les obres de la Rambla, pensava ERC i també algun ciutadà, que era el moment oportú per millorar l'accessibilitat i adaptació de les voreres del Barri Rierals, per la part de llevant de la Rambla, preguntant si aquesta qüestió estava en estudi o s'havia fet alguna cosa en concret.

En relació a aquesta pregunta, el Sr. Obispo va respondre que les obres de remodelació de la Rambla no inclouen el Barri de Rierals, tal com el sr. Reyes el denominava. La previsió de l'Equip Municipal - va afegir - és la de procedir al seu arranjamant dins del Pla Integral de millores de vials que actualment està redactant l'Oficina Tècnica de l'Espai Públic.

A continuació es va procedir a contestar els precos o preguntes que, prèviament i per escrit presentat més de vint i quatre hores d'antelació, havien estat formulades pel diferents regidors o grups amb municipals. Tot seguit es reflecteix a l'acta el contingut de les interpel·lacions formulades i de les corresponents respostes.

El primer Grup Municipal a qui el Sr. Alcalde va donar la paraula per començar a formular els precos o preguntes prèviament anunciats per escrit, va ser el Grup Popular.

Efectivament, el regidor d'aquest grup Sr. Sergio Engli va exposar que en la darrera sessió plenària, aquest Grup municipal s'havia fet ressò de les queixes dels veïns i veïnes del carrer Vila i Vilà i carrers propers en relació a la desaparició de les places en zona blava de residents, que l'Equip de Govern va prometre com a compensació pel trasllat d'aquesta zona blava des de la Rambla, i que van desaparèixer amb la remoció i asfaltat del carrer. La resposta va ser que havia estat un descuit, i que es subsanaria immediatament. Doncs bé, va afegir el regidor, donat que ha passat un mes i encara es continua sense recuperar pels veïns i veïnes aquestes places de resident, i atès que si s'ha tingut temps en un dia per pintar totes les poques zones on quedaran reclosos els cotxes a partir d'ara a la Carretera de la Sta. Creu de Calafell, sol·licitava a l'Equip de Govern que acceleri la pintada d'aquestes places de residents al carrer Vila i Vilà (que es podria fer en qüestió de mitja hora), i de pas s'acabi amb aquesta sèrie d'actuacions en contra de la necessitat que té el veïnat d'aparcar el seu cotxe.

Per part de l'Equip de Govern va contestar el Sr. Vicente Navarro dient que s'esperava que l'adequació i pintat de les places dels residents es realitzi en el decurs d'aquesta setmana.

En un segon prec el PP, mitjançant en aquest cas el Sr. Sáez, va exposar que el passat dia 29 de maig s'havia desplomat un dels ascensors instal·lats en l'edifici de l'Ajuntament de Gavà, produint lesions de diversa consideració a les persones que en aquests moments feien ús del mateix, que van haver de ser assistides per personal sanitari. Atenent que l'edifici consistorial és de nova construcció, que s'han destinat grans sumes pressupostàries i que des de la seva inauguració no ha estat exempt de reformes, el Sr. Sáez preguntava: Quins van ser les causes de l'accident i que mesures ha adoptat l'equip de govern socialista perquè aquests fets no tornin a succeir?. Quines responsabilitats s'han depurat per aquest motiu?. Com es troben les persones accidentades i en quin centre mèdic van ser ateses?. Com és possible que l'edifici evidenciï tants dèficits de construcció i planificació?.

Va contestar el Sr. Víctor Carnero dient que el dia 29 de maig no es va desplomar cap dels ascensors de l'edifici, si no que es va produir una avaria consistent en el salt del sistema d'encunyament de l'ascensor, per causa d'un lleu desgast del guiador, que va activar el sistema de frenat de seguretat. En el moment de l'accident l'ascensor estava ocupat per dos persones, que estaven treballant per a Telefònica, instal·lant el sistema d'ampliació del senyal per a mòbils, una de les quals no va sofrir cap dany i la segona va tenir una lesió al genoll de la qual s'està recuperant amb normalitat essent atesa per la seva mútua d'accidents. L'Ajuntament – va afegir – té contractat el manteniment dels ascensors amb l'Empresa ENINTER que realitza el manteniment sistemàtic dels mateixos. L'ocorregut el dia 29 de maig no pot considerar-se més que un accident, conseqüència d'una avaria que va activar els sistemes de seguretat de l'ascensor amb precisió. En contrapartida, és bo saber que aquests sistemes funcionen correctament. Per últim, tot edifici nou ha d'adequar-se a les necessitats dels seus ocupants i, per lo tant, no és d'estranyar que la planificació dels espais i equipaments ha d'adaptar-se a la realitat dinàmica i canviant dels serveis municipals. En resum, no va haver desplom, no s'ha tingut que depurar cap responsabilitat, puix que el succeït no es pot atribuir a una actuació negligent de cap treballador de l'Ajuntament, al ser conseqüència d'una avaria i, per tant, un simple accident.

En un altre, també del PPC, el Sr. Engli va exposar que, com era sabut per tota la ciutadania, un problema de la localitat que sortia de manera recurrent en totes les enquestes era el de l'aparcament. Aquest – va dir el regidor – ha anat incrementant-se així com el volum de cotxes que circula per les nostres vies ho ha fet. Davant aquest problema, aquest Grup municipal ha plantejat des de fa molt de temps diferents iniciatives per intentar reduir l'impacte del mateix, reconeixent la impossibilitat d'anul·lar-ho. Doncs bé, durant l'última setmana hem pogut assistir al canvi de plantejament en quant a l'aparcament que s'ha produït per part d'aquest Equip de Govern en la zona de la Carretera de Sta. Creu de Calafell, eliminant més del 50% de les places que en allà estacionaven. Per aquest motiu preguntava: Quantes places s'han perdut per aquesta nova iniciativa de l'Equip de Govern?. Quina explicació sobre aquesta nefasta actuació poden donar als veïns i veïnes de la zona, que veuen com cada vegada més (i van una quantes, obres a la Rambla, les places de residents desaparegudes al carrer Vila i Vilà, la zona blava de la Rambla traslladada als carrers propers, etc.) les places per poder aparcar es van reduint mentre l'Equip de Govern no només es mostra incapaç d'aturar el problema si no que l'augmenta?. Considera l'Equip de Govern que aquesta és la manera de resoldre un problema, incrementant-lo?.

Va contestar aquest prec del PPC el Sr. Obispo dient que en reiterades ocasions l'Equip de Govern ha manifestat que una de les seves prioritats és la protecció del vianant i incidir en la seguretat viària de la ciutat. Per a això les accions realitzades en la carretera Santa Creu de Calafell han estat, d'una banda l'adequació de l'eix central de la carretera per a adequar-la a la nova obra de la Rambla; i per altra la reordenació de l'aparcament de les voreres, evitant que els vehicles les envaeixin. Això ha comportat – va dir – una major seguretat i beneficis quant a espai, ja que s'han guanyat 360 metres lliures de cotxes, per al vianant. Davant la nefasta

informació que vostè utilitza he d'informar-li que en cap cas s'han perdut més del 50% de les places, com vostè manifesta en la seva pregunta, sinó que d'un total de 95 places solament s'han perdut 8 places, que segurament es guanyessin una vegada efectuades les obres del tram entre el carrer Moreres i calli Rius i Taulet. Amb el que podem afirmar que una vegada finalitzades totes les obres, s'hauran mantingut, aproximadament, totes les places d'aparcament inicials i haurem aconseguit una major seguretat per als nostres ciutadans i ciutadanes

Novament el sr. Sáez va dir que havia pogut saber que els veïns del carrer Montflorit tenen la sensació que les obres que pateixen des de fa mesos en el mateix carrer han estat parades per a centrar-se en altres zones de la ciutat, no acabant per tant les molèsties per a la circulació de vehicles, neteja, mobilitat humana, accés a pàrquings, etc. Per tot això, el grup municipal preguntava: En quina situació es troben les esmentades obres?. És real la sensació que les mateixes han estat parades?. Si és així, quan es pensen reiniciar?. Quan es pensen acabar?. També ens comenten que és una manera d'apropar-se a la seva finalització i per tant a la seva inauguració en les pròximes eleccions locals del mes de maig pròxim. És cert, o podran tenir pau a curt termini?.

Va contestar per l'Equip de Govern el Sr. Obispo dient, en primer lloc, que les obres del carrer Montflorit i del carrer Colomeres són obres adjudicades a una empresa externa, amb la qual cosa -digué- no existeix transbasse de treballadors a altra zona de la nostra ciutat. En segon lloc, que la situació d'aquestes obres està dintre dels terminis previstos per a la seva execució i en cap cas han estat parades. Per descomptat que em sembla ridícul pensar - va afegir - que estem alentint aquesta obra per a acabar-la i inaugurar-la per a les pròximes eleccions del mes de Maig, quan la data prevista per a la finalització d'aquestes obres és desembre de 2006. Finalment, informar-li que en l'Equip de Govern som conscients que tota obra significa una molèstia per a la ciutadania, pel que sempre s'intenta minimitzar al màxim les molèsties que se li puguin causar.

Finalment, el Sr. Llobet, també en nom del Grup Municipal del Partit Popular, després d'exposar que, en aplicació de l'Ordenança de Guals en vigor, es vénen modificant les entrades als pàrkings de la nostra ciutat, que són objecte de remodelacions per diverses causes. Aquestes actuacions són objecte de malestar d'alguns propietaris dels mateixos, que veuen com els accessos a les seves cotxeres, es veuen reduïts sensiblement - entre 40 i 80 cmts - com resultat del que es disposa en la citada ordenança. Per tot això preguntava: S'informa als propietaris dels pàrkings del que es disposa en l'Ordenança de Guals?. Se li fa saber, amb antelació a les obres, la possibilitat de seguir mantenint la mateixa amplada de gual que tenien, sempre que sigui possible, i s'acullin al disposat en la Ordenança Fiscal núm. 2 sobre guals?.

Va contestar el Sr. José Obispo dient que, l'Ordenança Municipal de Guals és una disposició de caràcter general que no es notifica individualment, sinó que se sotmet a informació pública i es publica en els butlletins oficials corresponents. Així, en la realització de les obres de remodelació, es manté la mateixa amplària de gual que la qual es va sol·licitar inicialment pels propietaris, excepte que l'amplària inicial del gual sigui superior o inferior a l'establerta en l'Ordenança de Guals amb la qual cosa s'adapta a l'Ordenança. Probablement, en algun cas, el concepte de gual que té el propietari no coincideix al no comptabilitzar com amplària del gual les noves peces laterals col·locades, que si han d'incloure's. En tot cas contestar-li que l'Ordenança Municipal Fiscal n.º 2 únicament fa referència a l'ús de les plaques de gual i en canvi és la n.º 18 la que regula les taxes dels guals en funció de la seva amplària.

Acabat el torn corresponent al PPC, es va iniciar el torn d' EUiA.

I així el Sr. Grau, atesa - va dir - la complexitat viària de qualsevol municipi, i el nostre no n'és una excepció; atesa la necessitat de millorar la seguretat vial urbana; atès que el passat mes de

maig es va produir un atropellament de dos infants a l'Avinguda Diagonal de la nostra ciutat, quan aquests creuaven un pas de vianants, quedant tots dos ferits i donant-se a la fuga el conductor; i atès que es poden conjugar mesures que redueixin efectivament la velocitat de circulació per el casc urbà, amb l'escassa afecció cap als vehicles, i amb una major seguretat i respecte cap a les i els vianants. Algunes d'aquestes mesures s'han experimentat amb gran èxit a altres ciutats, com la veïna de Viladecans, el Grup Municipal d'EUiA-IU proposava l'equip de govern de l'Ajuntament de Gavà que s'instal·lin sistemes de reducció de la velocitat mitjançant l'instal·lació de passos de vianants sobreelevats als carrers i avingudes més perillosos, sigui per la velocitat dels vehicles o per la proximitat d'escoles i instituts.

Va contestar el Sr. José Obispo, dient que l'Equip de Govern, des de fa alguns mesos, té entre les seves prioritats la de protegir al vianant i incidir en la seguretat viària de la ciutat. Prova d'això són --digué-- les diferents actuacions que s'estan realitzant en el municipi en nom de l'anteriorment dit, per exemple: La peatonalització de la Rambla, la peatonalització del carrer de Sant Isidre, l'ampliació de les voreres de l'Eixample: carrers Montflorit i Colomeres 1º fase, la compra i actuació del radar amb controls diaris en les diferents avingudes i carrers de la nostra ciutat, la col·locació de bandes reductores de velocitat que s'estan situant en els nostres carrers seguint com criteri la protecció de centres docents, equipaments municipals, parcs infantils i vies d'especial circulació, la signatura d'un conveni de col·laboració amb el Servei Català de Trànsit de la Generalitat de Catalunya per a l'elaboració d'un Pla Local de Seguretat Vial per a Gavà. Aquestes mesures -- digué finalment - tenen un objectiu prioritari per a l'Equip de Govern municipal: la seguretat del vianant, i aconseguir que hagi una tendència a la baixa de la velocitat en les nostres vies urbanes.

La Sra. Emma Blanco, en un nova intervenció del grup d'EUiA, davant --digué-- l'augment de grups a la nostra ciutat d'ideologia neofeixista, que han realitzat per diversos espais de la ciutat pintades amenaçadores, a més a més de trencar cartells i banderes i intimidar a algunes persones i partits polítics, accions que són gravades i penjades i difoses per internet; atès que algunes accions atempten contra el lliure exercici de la llibertat d'expressió i de la normal convivència en democràcia, a banda de fer apologia de ideologies feixistes. Atès -- digué també - que fa uns mesos els partits polítics en representació al Ple municipal ja vam signar una declaració política contra aquestes actituds, sobre la intolerància, els comportaments feixistes i antidemocràtics. Davant els escrits que trobem a mobiliari urbà i façanes amenaçant a tendències polítiques catalanistes i d'esquerres, davant aquests actes que ens recorden temps que pensaven que eren del passat, el grup d'EUiA pregava que l'Ajuntament de Gavà estudiï seriosament l'assumpte i prengui les mesures adequades per tal de tornar a una convivència i respecte entre les persones i els col·lectius, eliminant les actituds antidemocràtiques i violentes a banda d'incíviques que es produeixen a la nostra ciutat.

Va respondre el Sr. José Obispo qui va dir que prenen bona nota de la seva preocupació, i com alguna vegada --va afegir-- ja he comentat amb vostè, estem sobre el tema. La solució del mateix és molt difícil, mentre és difícil agafar "in fraganti" als responsables d'aquest tipus d'actes. Però en el que no estic d'acord amb vostè és que a Gavà, en termes generals, no existeixi convivència ni respecte per les persones ni als col·lectius, i que actes molt puntuals provocats per una minoria es generalitzin i es magnifiquin volent donar una imatge de Gavà que ni de bon tros és la qual correspon.

Novament i breument va demanar la paraula la Sra. Emma Blanco dient que el que generalitzava era ell, afegint que si es llegia bé el contingut del prec es podia veure que no s'estava generalitzant sinó posant de manifest uns fets que afectaven a determinats grups polítics, de la mateixa manera que si es veien el vídeos que hi havia penjats a internet també es podia comprovar que era una realitat i no quelcom llunyà o que estigués o fos únicament producte de la ment d'alguna formació política.

Per la seva part el Sr. Obispo va insistir en que en diverses ocasions ja havia comentat aquest tema amb la regidora d'EUiA, i també ho havia fet amb la Policia. Tant sols es queixava de que en el prec es parlava de tornar a una convivència i respecte entre les persones dintre de la nostra ciutat, quan aquesta convivència i el respecte a la nostra població entenia que no estava compromesa, malgrat que pogués existir casos puntuals que naturalment havia que eliminar.

També el Sr. Grau, en una nova intervenció, va recordar que, al Ple municipal del dia 22 de desembre de 2005, el Tinent d'Alcalde Sr. Navarro va informar responent a una pregunta d'EUiA en referència a quin serà el futur del barri de la Barceloneta: *"L'Alcalde està considerant la situació urbanística d'aquest barri i té el compromís de donar resposta als veïns en un termini raonable (6 mesos). De les opcions que es consideren més apropiades per a aquesta barriada es derivarà evidentment una modificació del planejament que pot ser en un sentit o en un altre."* Aquest mes de juny – va afegir el sr. Grau - es compleix el termini de 6 mesos en el qual l'Alcalde es va comprometre a donar una solució al barri de la Barceloneta. Per això preguntava: Quina és l'opció urbanística adoptada pel govern municipal de cara a donar sortida a la problemàtica urbanística del barri de la Barceloneta?. En quins terminis es portarà a terme aquesta actuació?

Va respondre el Sr. Navarro dient que l'estudi de les implicacions que té la qualificació urbanística del sòl a la barriada de La Barceloneta, restava encara de concloure. No obstant – va afegir- mantenim el compromís d'informar les conclusions, en primer lloc - si m'ho permeten - als seus veïns, i posteriorment donar les explicacions escaients a la Comissió informativa d'Urbanisme i Habitatge.

Novament la mateixa Sra. Emma Blanco, passant a una altra qüestió, i degut a l'acomiadament dels tres treballadors/es del Centre Ocupacional CAVIGA, concretament el psicòleg, la directora tècnica i una educadora social, va formular les següents preguntes: Quina atenció professional, a més de l'assistencial, s'està donant als usuaris i usuàries de Gavà que assisteixen al centre ocupacional CAVIGA?. Davant la manca de tècnics professionals, com es resolen els incidents i/o l'atenció pedagògica i psicològica?. Quines gestions ha fet l'Ajuntament de Gavà per a conèixer amb quins criteris ha estat acomiadats els tres professionals?. Ha fet l'Ajuntament de Gavà alguna gestió referent a aquest tema aquest últim mes?. Quina?

Sobre aquestes preguntes la Sra. Anna Becerra va dir, respecte a les dues primeres preguntes, que calia foren adreçades a la Fundació CAVIGA, que és qui té la competència de la gestió del servei, el centre i els aspectes que amb aquest servei s'hi relacionen. L'Ajuntament de Gavà – va afegir - és una de les quatre administracions que componen el patronat de l'esmentada fundació, fundació que té, d'entre altres, les funcions de control i garantia de la qualitat del servei i els aspectes que hi contribueixen. Donat que hi ha d'altres tres administracions hi són participants, l'interlocutor vàlid per aquestes qüestions que es plantegen és el Patronat de la Fundació CAVIGA. En quant a les altres qüestions, va reiterar que l'Ajuntament de Gavà s'havia manifestat sempre en contra de qualsevol mesura que no contemplés el consens entre les parts implicades, en benefici de la qualitat del servei prestat als i a les usuàries d'aquest centre. Altrament cal deixar clar – digué - que aquesta mateixa postura es va manifestar en el moment en que es van debatre mesures poc conciliadores.

Finalment, en el torn corresponent a EUiA, el Sr. Grau, degut -va dir- als recents robatoris dins de la nostra localitat i en concret, al cas que és va produir el 23 de maig de 2006 a La Sentiu on va ser la iniciativa ciutadana qui va respondre als agressors ja que, segons les notícies publicades, la policia va trigar més de mitja hora en arribar després que la telefonessin tot i que s'ha destinat un reforç de serveis especials de la Policia Municipal per a controlar els punts més conflictius des de juny de 2005 i tot i que s'ha ampliat la presència de la Policia Nacional en la nostra ciutat, com a conseqüència de la major dotació d'efectius en la comissaria de

Castelldefels; degut a que segons el Tinent d'Alcalde José Obispo va assegurar al Ple municipal del 23 de febrer de 2006 quan EUiA de Gavà va exposar la sensació de manca de seguretat que EUiA "exagerava clarament la magnitud dels fets delictius que ocorren a Gavà, fins i tot es contradeia al manifestar que hi ha un augment d'aquests (delictes) quan la realitat és al contrari"; i degut a que el tema de la seguretat és molt delicat i no hauria de ser mal utilitzat i comprenem que per a l'Equip de Govern la seguretat dels ciutadans i ciutadanes de Gavà és una prioritat, EUiA feia les següents preguntes: És te coneixement si a la iniciativa del Govern Espanyol de dotació policial a municipis catalans s'ha tingut en compte el municipi de Gavà?. Concretament, quina es la dotació policial a la nostra ciutat per cada barri, en cada torn i per dies laborables i festius?. S'ha pensat en alguna solució al problema o previsió per si fos cas que aquest tipus de delinqüència arrelés al municipi de la mateixa manera que ho ha fet a la resta de la costa Mediterrània?.

Va respondre el Sr. Obispo dient que si s'havia tingut en compte el municipi de Gavà, al qual s'han destinat dues patrulles de vehicles camuflats i dos normals. Així mateix, en patrulles de seguretat ciutadana, hi ha destinats 16 agents per torn de matí, tarda i nit. En servei de Guàrdia de Barri, en l'actualitat, hi ha 9 agents que fan torn de matí i de tarda, i de dilluns a divendres, mes el reforç del dissabte. S'estan mantenint els controls en Urbanitzacions tant per part del Cos Nacional de Policia, com de la Policia Municipal, i des que es van iniciar no s'ha produït cap robatori. Estem en tot moment coordinats amb la Policia Nacional, i el que si podem garantir és que a cada moment i en funció de les circumstàncies es prenguessin les mesures mes apropiades. Per motius de seguretat em permetrà que no li informi públicament dels detalls de les accions, per això m'ofereixo per a ampliar-li qualsevol informació referent a això, de forma personalitzada, quan vostè ho desitgi.

Acabat el torn corresponent al Grup d'EUiA, es va iniciar el de CiU, sent en tots els casos el Sr. Xavier Alavedra qui va prendre la paraula per a formular oralment els precos o preguntes formulats prèviament per escrit amb, si més no, vint i quatre hores d'antelació al començament de la sessió. En el primer, va recordar que l'oficina de Drets Civils de l'Ajuntament funcionava des del passat mes d'octubre de 2005, i – digué - dóna assessorament i informació a totes aquelles persones que creuen que algun dels seus drets ha estat vulnerat, especialment el dret a la igualtat i a la no discriminació. A més també dóna orientació jurídica per a la tramitació de denúncies. Des de CiU – va afegir - creiem que les persones maltractades i discriminades també necessiten el recolzament psicològic de professionals per superar aquesta situació. Per aquest motiu pregaven que l'equip de govern estudiï la possibilitat d'incorporar un servei d'assessorament psicològic a través de l'oficina de Drets Civils.

En la segona intervenció el Sr. Alavedra, en nom del Grup Municipal de CiU, va dir que creien convenient, davant el creixement del número de locutoris al municipi, establir una ordenança específica que reguli aquests establiments de telecomunicacions i serveis de Internet, tal com ha fet recentment l'Ajuntament de l'Hospitalet. Per això pregava a l'equip de govern que, dins de l'ordenança d'obertura d'establiments i control d'activitats, s'inclouï un apartat on es contempli els establiments de telecomunicacions i serveis de Internet, regulant l'espai mínim, la distància entre establiments i l'horari .

Va respondre a aquests prec el Sr. Navarro qui va dir que el nombre de locutoris instal·lats a la nostra població era d'11 i, a més, presten un servei important a la població immigrant. No sembla en principi -va afegir- que siguin masses, no obstant ens informarem de la situació a l'Hospitalet del Llobregat i de la seva ordenança aprovada recentment.

En una tercera el Sr. Alavedra, en nom també del Grup Municipal de CiU, digué que, segons els havia informat l'Associació de veïns de Gavà Mar, es continuen incomplint les rutes aèries, fet que agreuja encara més la difícil situació que han de suportar els veïns i veïnes de la zona. Un

dels màxims exponents d'aquests incompliments es va produir – digué - el passat 17 d'abril (Dilluns de Pasqua) quan l'aeroport va operar en bona part de l'horari nocturn, com si estigués dins de l'horari diürn causant greus, il·legals i gratuïtes molèsties als habitants d'aquest barri. Davant aquests fets que estan tipificats com a delictes al codi penal, i per tant susceptibles de ser denunciats, formulava la pregunta següent: Pensa l'Ajuntament de Gavà fer alguna acció judicial, en defensa dels seus ciutadans i ciutadanes davant d'aquests incompliments de l'aeroport de Barcelona?.

Va respondre el Sr. Maniega qui va dir que l'equip de govern, en defensa dels seus ciutadans/es, estava denunciant tots i cada un dels incompliments mitjançant les comissions creades a l'efecte (grup de treball tècnic, comissió de seguiment, etc...). A més a més i com vostè ja sap, va afegir, l'Ajuntament va interposar dos contenciosos administratius amb motiu de la posada en funcionament de la tercera pista, els quals segueixen el curs corresponent.

Una quarta intervenció del representant de CiU va anar dirigida a recordar que l'entrada en funcionament dels semàfors ubicats a l'avinguda de Joan Carles I, a l'alçada de la Plaça primer de maig, ja havia causat les primeres queixes de molts conductors usuaris d'aquesta via per les retencions que provoquen. Anteriorment -va afegir- els passos de vianants estaven més allunyats de la rotonda fet que permetia més distància evitant les retencions circulatòries. Per això formulava les següents preguntes: Són conscients del col·lapse que origina aquest semàfor sentit Barcelona?. Quins criteris s'han seguit per situar el pas de vianants i el semàfor tant pròxim a la rotonda, quant en les carreteres autonòmiques no es poden situar passos de vianants a menys de 55 metres d'aquestes?. S'ha pensat alguna solució per evitar aquests col·lapses?

En resposta a la pregunta formulada pel Sr. Alavedra, el Sr. José Obispo va informar que no era cert que existís col·lapse com a conseqüència de la instal·lació del nou semàfor situat en l'avinguda Joan Carles I. En alguns moments molt puntuals – va dir - hi ha circulació densa però mai col·lapse. El pas semaforic --va afegir-- està controlat per cameres des de la policia municipal i si en algun moment es produís alguna circumstància com la qual vostè relata, la policia actuaria immediatament. Quant a la distància de la ubicació del semàfor, com vostè bé diu, és un criteri aplicable en una via autonòmica, però li informo que aquest tram no és una via autonòmica sinó una via local. La instal·lació i ubicació dels passos zebra està tècnicament estudiada, ja que si desplaçéssim aquests passos més al sud, el pas natural dels vianants es desplaçaria, amb el risc que això comporta.

Rebuda la contestació el Sr. Alavedra va demanar la paraula novament, dient que discrepava de l'opinió exposada ja que – va dir – ho havia pogut constatar com usuari.

La darrera intervenció del representant de CiU, en aquesta ocasió el Sr. Alavedra, va anar referida a que el passat mes d'abril es posava en funcionament el nou servei de transport adaptat per a persones amb discapacitat, fruit d'un conveni amb el Consell Comarcal. Amb aquest motiu preguntava: Des de l'entrada en funcionament d'aquest nou transport adaptat, quantes persones l'han sol·licitat i en fan ús .

Li va respondre la Sra. Carmen León dient que la finalitat del servei era permetre major independència per a l'ús del temps d'oci, fonamentalment, per a aquelles persones amb certificat de disminució i amb mobilitat reduïda reconeguda per l'EVO (Equip de Valoració i Orientació) i/o informe mèdic, segons les condicions expressades en la normativa d'us del servei elaborada pel Consell Comarcal del Baix Llobregat. Els usuaris que ho han sol·licitat fins ara -va afegir- són 11 persones, una vegada han estat donades d'alta al servei. Cadascun d'ells, i en funció de les seves necessitats de transport, es posen en contacte amb l'empresa Ravigo, adjudicatària del servei.

Finalment, i en quant els precos o preguntes formulats prèviament per escrit amb, si més no, vint i quatre hores d'antelació al començament de la sessió, li va correspondre fer ús de la paraula al Sr. Marcel·lí Reyes, integrant del Grup municipal de ERC.

En un primer, va recordar - com a antecedents - que estudis històrics rigorosos fets per estudiosos locals i que han estat publicats en revistes especialitzades han posat de manifest que, en el transcurs dels darrers anys de la guerra del 1714, les brigades borbòniques van assolir la riba dreta del Llobregat, i van protagonitzar diverses trobades violentes amb els sometents i les unitats de l'exèrcit català aquarterades a la zona. En el transcurs d'una d'aquestes accions armades, les tropes enemigues van envoltar, assetjar i cremar una masia de Gavà. Mesos després, en un altre atac, van perseguir pagesos desarmats fins a l'ermita de Bruguers. Allà, l'exèrcit va capturar i executar els que s'hi havien refugiat a l'interior. Aquests fets van motivar, l'any 1922 -ara fa vuitanta-quatre anys-, que un dels carrers més centrals de la ciutat rebés el nom de «carrer dels màrtirs del setge de 1714». Si volem que els nous gavanencs arrelin a la ciutat, cal recuperar la memòria històrica i fer pedagogia dels fets antics, tot il·lustrant perquè els diversos indrets de Gavà són com són i es diuen com es diuen. En el cas que ens ocupa, cal remarcar que l'Onze de setembre és la festa nacional de Catalunya, però per a Gavà té alhora connotacions pròpies, que cal divulgar. La divulgació del patrimoni històric i memorialístic no es fa només amb grans inversions, que potser al capdavall resulten massa aparatoses i artificials, sinó també amb petites accions que posin de relleu, valoritzin i dotin de contingut els indrets, racons i monuments de la ciutat. Per aquest motiu, el Grup Municipal d'Esquerra a l'Ajuntament de Gavà formulava un prec, instant el govern municipal a: Que, per al proper Onze de setembre, amplii el text explicatiu que hi ha al monument commemoratiu als màrtirs de l'Onze de Setembre, per incloure-hi referències als fets històrics ocorreguts a Gavà i que van motivar, l'any 1922, que un dels carrers més centrals de la ciutat rebés el nom de «carrer dels màrtirs del setge de 1714». Que es divulgui aquesta informació històrica a la comunicació oficial dels actes de l'Onze i a través d'espais als mitjans de comunicació locals. Es distribueixi material didàctic sobre aquest episodi històric a les escoles de Gavà.

La Sra. Laura Barrufet, en nom de l'Equip de Govern, va respondre que pagava la pena recordar, ja que vostès --digué-- parlen d'història en el seu prec, que durant la Diada, commemorem aquell 11 de setembre de 1714 en que Barcelona va rendir-se a les tropes del pretendent francès a la Corona d'Espanya. Pretendent, que com saben, va abolir les llibertats de Catalunya, entre d'altres. És en record de les persones que van defensar les nostres llibertats en aquells dies, amb la seva vida, a les que va dedicar aquest monument. Al conjunt de catalans i catalanes màrtirs, també els gavanencs i gavanenques que vostè comenta. Com no podria ser d'una altra manera. Creiem, humilment, que una nota breu però carregada de serenitat, simbolisme i pedagogia com la que hi ha a la placa del monument de la plaça de Josep Tarradellas recull aquest sentiment. Unes notes que no tenen una visió explícita en clau local, per no abandonar aquesta visió de conjunt, de país, de símbol nacional. Que ret homenatge al conjunt de catalans i catalanes que el 1714 van lluitar per les llibertats. També, com no, els de Gavà. Per això, coincidim en cal que la Diada Nacional tinguin un component pedagògic i divulgatiu. Una visió compartida, per exemple, per Gavà Televisió, que des de 1998 ha emès, cada any, amb motiu de la Diada, un informatiu especial que incloïa reportatges històrics: el 1998 sobre el Carrer dels Màrtirs de Setge de 1714; el 1999 sobre el monument de la Plaça de Josep Tarradellas; el 2003 sobre els fets locals relacionats amb l'11 de setembre de 1714; el 2004 sobre les celebracions clandestines de la Diada durant el franquisme. Aquell mateix any també es va elaborar un segon reportatge recordant els fets de l'11 de setembre de 1922. Així mateix, el passat 11 de setembre de 2005 Gavà Televisió va decidir recuperar aquests reportatges, reestructurant l'elaborat l'any 2003 per continuar contribuint a la recuperació de la memòria històrica dels gavanencs. Aquest és un exemple, com veuen, doncs, Gavà, la seva televisió local, el seu ajuntament, difon aquesta visió pedagògica de la Diada Nacional. També en clau d'història local.

Tot seguit es va passar a un segon prec o pregunta d'ERC. I així el Sr. Marcel·lí Reyes, i com antecedents, digué que, a la Catalunya i a la ciutat de Gavà, en ple 2006, la màxima expressió de la diversió i de la utilització del temps lliure tingui com gairebé única referència possible un determinat oci nocturn, com si no existissin alternatives, és mostra d'un considerable fracàs, l'acceptació fatalista, per part dels poders públics, que oci equival bàsicament a cap de setmana al pub, bar o discoteca, en companyia d'alcohol i drogues, i que el preu a posteriori es paga en forma d'accidents de trànsit, altercats, i vandalisme. Aquest tipus d'oci dominant resulta empobridor i alienant, ja que s'estén arreu del món occidental d'acord amb unes mateixes pautes de consum i pràctiques, rituals i un imaginari col·lectiu agressiu que ataca per igual els valors tradicionals i propis com els individuals, amb les conseqüències negatives que comporta físicament, psíquicament i socialment. Entre els elements que fan proliferar aquest model consumista hi ha el fet que aquest oci afavoreix relacionar-se, el fer amics o l'aparellament. Tot i això, no sembla la millor manera fer-ho en un ambient dominat per l'artifici, la il·lusió artificial, la hipocresia i l'afany de lucre, un ambient on s'estableix la festa gairebé per obligació. Aquest model d'oci, majoritari, genera un empresari molt poc sensible a la creació o manteniment de valors. La seva forma de fer negoci es basa en l'explotació dels treballadors i treballadores precaris i mal pagats, despreocupats i sense preparació per afrontar els problemes dels seus usuaris o dels problemes que generen al veïnat de l'indret on tenen situat el local. A més, en el cas de Catalunya, aquesta manera de funcionar, clònica de models anglosaxons, produeix una alteració i substitució cultural, en no tenir en consideració les tradicions, la idiosincràsia, i el caràcter col·lectiu propis del poble català. Per tot això, serveix de poc que es destinin recursos públics a l'ensenyament, la cultura, l'associacionisme, la creació de centres socials i una infinitat d'opcions que constitueixen un element alternatiu, si no arriben als principals protagonistes de l'oci consumista: de poc serveix que es proposin uns models d'oci si la pressió social crea un escenari que els ignora i els fa anar en orris. Els esforços que es fan de dia es desfan per la nit o el cap de setmana, a causa del caràcter absorbent i alienant de l'oci consumista. Confiar en actuacions en aspectes perifèrics, com ara la insonorització, la regularització, els tancaments o la pressió policial per limitar la simptomatologia més incívica de l'oci consumista no soluciona l'arrel del problema. Per tot això, i amb l'objectiu de capgirar aquest estat de coses, ERC considera que cal impulsar de manera decidida i estable a Gavà un model d'oci nocturn alternatiu, saludable i arrelat a la ciutat, on tinguin cabuda la més gran quantitat possible d'activitats, tallers, competicions esportives i actes per als joves, en els àmbits del teatre, cuina, jocs de rol, primers auxilis, sexualitat, bàdminton, escacs, handbol, bàsquet, balls de saló, cinema, jocs de taula, etc... És a dir, caldria que allò que funciona durant un mes – les activitats nocturnes del Juliol jove – s'estenguin en primera instància a tots els mesos d'estiu, des del Sant Joan fins a l'Onze de Setembre, per tendir a una programació regular que duri tot l'any. Estem convençuts que són molts els joves de Gavà que podrien sentir-se atrets per aquest model d'oci alternatiu, i deixar de repetir cada setmana el mateix tipus d'activitat a un cost insostenible, que més d'un cop va associada al "botellon", el consum de drogues, o els accidents de trànsit. Per tots aquests motius, Esquerra formulava un prec instant el govern municipal a: Elaborar un Pla d'Oci Alternatiu per la ciutat de Gavà que, en primera instància abasti tots els mesos d'estiu, des de Sant Joan a l'Onze de Setembre, amb tendència a esdevenir una programació estable al llarg de tot l'any. Crear la corresponent Guia 2007 d'oci alternatiu a Gavà. Prendre en consideració la revisió dels convenis amb les entitats i associacions locals perquè contemplin la incorporació del món associatiu local a l'esmentat Pla, amb el corresponent increment de dotació econòmica i en recursos. Establir la partida de despesa inicial per a cobrir aquest Pla en els pròxims Pressupostos municipals del 2007. Col·laborar amb experiències ja existents d'oci i lleure alternatiu d'altres municipis o institucions del país i de l'Estat. Implicar i adaptar els serveis i instal·lacions municipals esportives, culturals, casals, educatives, de joves, gent gran, etc. perquè s'incorporin al programa, tant amb activitats pròpies com oferint espais per a activitats de tercers. Disposar d'una partida pressupostaria addicional per tal que empreses i establiments d'oci tradicional puguin iniciar l'adaptació o migració vers un model d'oci més saludable i respectuós amb el medi social i ambiental.

Va contestar la Sra. Anna Becerra dient que, com bé reconeixia el prec, des de l'Ajuntament de Gavà ja s'estava treballant des de fa temps en la línia d'oferir alternatives d'oci que donin resposta a les diferents inquietuds dels i de les nostres joves. El Juliol Dia a Dia, Nit a Nit, ofereix alternatives i possibilitats en aquest sentit. Malgrat això, i atenent a que de ben segur seguir treballant en el sentit d'adaptar els serveis públics a les necessitats dels ciutadans i ciutadanes, sobretot els i les més joves, és un dels objectius invariables d'aquest equip de govern, es crearà una comissió d'estudi del tema de l'oci i el lleure, per tractar aquest àmbit des de tots els punts de vista, atenent a les necessitats i inquietuds dels i de les joves de la nostra ciutat, ja que si la societat és diversa, diverses han de ser les propostes d'oci que es presentin. Tot i això, considerem i constatem que ja fa temps que l'equip de govern va decidir treballar en aquest sentit i seguirem treballant per oferir als i al es joves de la nostra ciutat alternatives d'oci que vagin més enllà de les que el prec anomena "dominants", i seguirem treballant a llarg termini en allò que el seu grup considera que "serveix de poc" (segons paraules textuais del prec); seguirem destinant recursos públics a l'ensenyament, la cultura, l'associacionisme, la creació de centres socials i tota infinitat d'opcions que contribueixin a que els i les joves de la nostra ciutat tinguin les oportunitats que es mereixen.

Novament el representant d'ERC va intervenir per referir-se al barri de Gavà Mar, amb una població resident d'aproximadament 6.000 persones, en el que --va dir-- no hi ha dotació permanent de la Policia Local; només, durant els mesos d'estiu, hi ha una petita dotació, durant algunes hores diàries, amb base al Centre Cívic del barri, servei que és molt apreciat pel veïnat. Davant de l'increment espectacular de robatoris que es venen succeint a Catalunya i tenint present que encara falten uns anys pel desplegament dels Mossos d'Esquadra, i atès que la primera setmana de juny, segons ens han informat els veïns, es van produir a la barriada almenys cinc robatoris silenciosos, seria molt convenient disposar d'un servei de policia de proximitat, de titularitat municipal, amb permanència al barri. D'altra banda, va afegir el sr. Reyes, els caps de setmana i altres dies d'estiu, tal com mostren les fotografies adjuntes, es produeixen reiterades i generalitzades infraccions al que estableixen les Ordenances Municipals sobre estacionament de vehicles. S'hi poden veure turismes amb dues i les quatre rodes sobre la vorera, tot impeding el pas dels vianants, persones amb mobilitat reduïda, carros de la compra, de cotxets de nens, persones d'edat avançada, etc. Segons es comprova a les fotografies, no s'ha efectuat cap actuació, per part de la policia local, destinada a garantir el compliment de les Ordenances municipals, bé sia per la via preventiva, bé per la sancionadora. Segons se'ns ha explicat, la policia municipal acostuma a actuar els dies feiners i els diumenges i dissabtes tarda, però usualment no els diumenges i dissabtes al matí. Per això el Sr. Reyes preguntava: Té previst el govern municipal destinar una dotació permanent de la Policia Local a Gavà Mar durant tot l'any?. En cas afirmatiu, a partir de quan està previst que es posi en marxa aquest servei de permanència?. En cas negatiu, per quins motius no es posarà en marxa el servei permanent?. Quines mesures es pensen adoptar, per part de la policia municipal, per garantir el compliment del que estableixen les Ordenances municipals pel que fa a l'estacionament de vehicles, al barri de Gavà Mar, especialment els dies i hores de màxima afluència de visitants, és a dir, dissabtes i diumenges al matí?

Va respondre el Sr. José Obispo dient que, tal com ja se li va informar a la AAVV de Gavà Mar en una reunió el passat dia 19, amb les mateixes preguntes i fins i tot amb les mateixes fotografies que el Sr. Reyes acompanyava a la seva pregunta, l'Equip de Govern ara com ara no tenia prevista una dotació permanent de la Policia Municipal a Gavà Mar. La policia municipal de Gavà – va afegir - no es distribueix per barris sinó que ho fa en la totalitat de la ciutat, en funció de les necessitats. Això no vol dir que puntualment i a causa de l'afluència de persones en aquesta època estival reforcem en aquest punt de la ciutat el servei, i així s'ha fet amb la incorporació de nou policies, que presten aquest servei del 8 de Maig al 8 d'Octubre. 2. En aquest barri, com en qualsevol altre barri de la ciutat, ja es fa un servei de vigilància i seguretat durant tot l'any. Probablement -digué també- tingui vostè una informació equivocada. La Policia

Municipal actua i denúncia no depenent d'horaris ni dies específics sinó sempre que es que produeix un fet denunciabile. Per a la seva informació, durant el mes de Maig, i concretament des del dia 8 que es va incorporar el citat reforç de policia, fins al dia 21 de Juny, en la zona de la platja s'han posat un total de 886 denúncies i en cap cas s'han tingut en compte ni el dia ni l'hora de la infracció.

Atès que s'acosta el temps de màxim risc d'incendis, va dir novament el regidor d'ERC Sr. Reyes en una quarta intervenció, calia preguntar: Quins efectius es destinaran aquest estiu 2006 a vetllar per la prevenció i extinció d'incendis a Gavà?. Quins d'aquests efectius són municipals i quins d'altres administracions?. Per quins motius no s'ha procedit a realitzar la preceptiva neteja dels 50 m a banda i banda de les carreteres que travessen el terme municipal, en especial la carretera de Begues?. De qui és competència aquesta neteja?

Va contestar les preguntes el Sr. José Obispo, dient que els efectius destinats a la prevenció i extinció d'incendis a Gavà en el 2006 eren: ADF de Gavà, dos agents forestals i un vehicle amb dipòsit d'aigua. Policia Municipal de Gavà, concretament la patrulla de Medi ambient, circula amb un vehicle amb aigua. Dos vigilants de la Torre Sierra al turó de la Desfeta, contractats per l'ajuntament en base un conveni amb la Diputació de Barcelona, des del mes de maig fins a mig setembre. Dues Ràdio-telefonistes de la Pleta (centre de coordinació del Parc del Garraf), també contractades per l'ajuntament a través del conveni amb la Diputació de Barcelona, i des de mitjans d'Abril a mitjans de Setembre. Guardes del Parc del Garraf de la Diputació de Barcelona. Vigilants que reforcen la campanya d'estiu contractats pel Parc del Garraf i la Diputació de Barcelona. Agents Rurals de la Generalitat de Catalunya. Bombers i Forestals de la campanya d'estiu de la Generalitat de Catalunya. Vigilants municipals i/o ADF's dels municipis veïns de Castelldefels, Begues i Viladecans. En quant a la tercera pregunta, va dir el regidor que la informació que el Sr. Reyes esmentava no era correcta. El Decret 130/1998, de 12 de maig, pel qual s'estableixen amidades de prevenció d'incendis forestals en les àrees d'influència de les carreteres, defineix que l'organisme responsable de l'execució dels treballs és el mateix organisme responsable de les carreteres o les empreses concessionàries. En aquest sentit la zona de seguretat és la franja de terreny lliure de vegetació arbustiva, herba seca i de restes de vegetals morts i l'article 4 de l'esmentat decret especifica que s'ha de mantenir una zona de seguretat d'un metre a partir de l'extrem exterior de la calçada. En el cas de la carretera de Begues, la BV-2041, és de titularitat de la Diputació de Barcelona.

Acabant amb els precís o preguntes del grup d'ERC, el Sr. Reyes va recordar que, el passat 8 de maig, havia entrat en funcionament el sistema de pilons per restringir l'accés a l'Illa de Vianants. El Grup Municipal d'Esquerra Republicana -va dir- ha rebut moltes queixes de ciutadans descontents per la manca d'informació concreta respecte a la normativa bàsica del sistema i la seva aplicació als casos particulars. També hem rebut queixes per la informació, a voltes contradictòria, que la policia municipal facilitava als veïns que demanaven accedir a l'Illa, i hem estat informats de canvis de parer sobtats pel que fa al repartiment de les claus d'accés, que si d'entrada eren per a un dels pilons, al cap d'uns pocs dies es reemplaçaven per la de l'altre. Finalment, hem rebut també queixes per la desigual política de lliurament de claus d'accés, que ha beneficiat algunes persones i n'ha perjudicat d'altres. Per tant i en relació a aquest tema preguntava: Quantes queixes – per escrit, per telèfon, verbals o per altres mitjans – li han arribat al govern local en relació a l'entrada en funcionament dels pilons d'accés a l'Illa de Vianants?. D'aquestes queixes, quantes s'han formalitzat per escrit al registre d'entrada de la corporació?. Quines són les principals tipologies de les queixes dels veïns i usuaris de l'Illa?. S'han resolt totes les queixes, o encara en queda alguna per resoldre?. En aquest cas, quines?.

Va contestar també el Sr. José Obispo dient que, probablement, tornava el representant d'ERC a estar malament informat, perquè --va afegir-- s'ha fet una àmplia informació, tant abans com després de l'engegada del funcionament de la Illa de Vianants, mitjançant: L'Ajuntament

Informa. Informacions en Televisió de Gavà. Informacions en el Diari Bruguers. Cartes personalitzades. Reunions amb els representants de la Associació de Veïns El Centre. Reunions puntuals amb veïns. Reunions amb representants de l'Associació de Comerciants. Amb la qual cosa es pot dir que la informació ha estat amplíssima. Quant a incidències, va dir que s'han rebut 62 a través del Punt d'Atenció al Ciutadà. Entre cridades telefòniques i peticions verbals es poden comptabilitzar entre 20 i 25. I, per escrit mitjançant instància, s'han rebut 11. En general, les principals tipologies d'incidències han estat: a) Els veïns que viuen en la Illa de Vianants i no tenen aparcament. b) Comerciants que demanen fer la càrrega i descàrrega fora de l'horari autoritzat. c) Mal funcionament de les pilones per qüestions tècniques dels sistemes de comunicació. d) Famílies que volen accedir lliurement per a recollir a familiars malalts o amb dificultats de mobilitat. Totes aquestes incidències han estat pràcticament resoltes, en l'actualitat no existeixen problemes tècnics i les incidències diàries són pràcticament nul·les. Això no vol dir que algun cas específic no tingui solució.

Finalment, i per acabar el torn de prec i preguntes, el Sr. Alcalde va passar a l'espai de temps dedicat –conforme al que estableix l'art. 126 de l'esmentat ROM– a la participació de les entitats ciutadanes i veïnals de la població, mitjançant la formulació, per escrit de prec i preguntes al govern municipal, en la forma prevista en aquest precepte.

En aquest sentit va donar lectura al Prec presentat en el Registre de l'Ajuntament, el dia 16 de juny de 2006, amb nº 8558, per Na Maria Asunción Delfina Martínez Palacios, actuant en nom i representació de la Coordinadora de Pares i Mares per de l'Escola Pública de Gavà, entitat degudament legalitzada i registrada al Registre Municipal d'Associacions de Gavà, i domiciliada a efecte de notificacions a Avda. Joan Carles I, 62 (IES el Calamot) de Gavà. L'esmentat prec començava amb una Exposició de Motius en la qual es deia que davant la notícia del tancament d'un aula de P3 i de 5è de primària del CEIP Jacme March, així com d'un aula de 5è CEIP L'Eramprunyà, aquesta Coordinadora de Pares i Mares per l'Escola Pública de Gavà (Federació d'AMPA) volem fer arribar el nostre desacord davant d'aquesta decisió per part del Departament d'Educació. Des de la Coordinadora creiem que l'educació és un dret fonamental, i nosaltres com a pares valorem i desitgem que l'escola pública sigui una escola de qualitat, innovadora, integradora i moderna. Per això, no considerem adequada la decisió del Departament d'Educació, ja que aquest fet suposa augment d'alumnes per aula i reducció d'oferta de places a l'escola pública, vulnerant el dret dels pares a escollir escola i en detriment de la qualitat d'ensenyament. El nostre objectiu com a pares passa per la disminució d'alumnes per classe i una atenció més personalitzada. Denunciem, que no es pot modificar l'oferta de places ja ofertades en mig el procés de matriculació, que moltes sol·licituds de matriculació no han estat ateses, que no hi ha prou oferta a l'escola pública de Gavà, que l'augment de la ràtio és per afavorir la qualitat del servei educatiu, mai per massificar aules i tancar grups, i que aquestes decisions s'han de valorar amb el centre i escoltar l'Ajuntament, cosa que no s'ha fet. Davant d'aquests greus fets tota la comunitat educativa i l'administració local de Gavà, s'ha mobilitzat en contra d'aquesta decisió de la Conselleria d'Educació. Hem reclamat reiteradament per tots els mitjans possibles, una reconsideració del tema i encara no hem rebut cap resposta. Per tot l'exposat, la Coordinadora d'Associacions de Mares i Pares de l'Escola Pública de Gavà instava al govern municipal i a tot el Ple Municipal a: Explicar quina és la situació actual del tema. Quines mesures s'estan prenent i quines es prendran per arribar a una resolució positiva del problema i evitar el tancament d'aules a les escoles públiques de la nostra ciutat. Una declaració institucional de posicionament en contra de la decisió unilateral per part d'Ensenyament de tancar aules i sol·licitant una reconsideració del tema. Un compromís exprés i rotund de treballar i vetllar per aconseguir una escola pública de qualitat a Gavà.

Un cop llegit el contingut del prec, el mateix batlle va recordar que sobre aquest tema que plantejava el prec, la Junta de Govern de l'Ajuntament, amb caràcter d'urgència, havia aprovat una Declaració Institucional en relació a la comunicació que els Serveis Territorials del

Departament d'Educació de la Generalitat de Catalunya van fer a l'Ajuntament, a la Comissió d'Escolarització de zona i a les directores dels CEIPs Jacme March i l'Eramprunyà, del tancament a Gavà de tres grups de cara al curs vinent 2006/07, la part dispositiva de la qual deia que l'Ajuntament de Gavà: - *Expressa el seu desacord total amb la proposta dels Serveis Territorials del Baix Llobregat Anoia de tancament de tres grups escolars als centres de la ciutat, concretament un grup de P-3 d'educació infantil i un grup de 5è d'educació primària, ambdós del CEIP Jacme March i un grup de 5è d'educació primària del CEIP L'Eramprunyà.- Insta als Serveis Territorials d'Educació del Baix Llobregat Anoia a reconsiderar la seva decisió, mantenint la mateixa l'oferta inicial, en pro de la qualitat educativa de la ciutat.- Comunicar aquest acord a la Coordinadora de Pares i Mares per a l'Escola Pública de Gavà, a la Direcció dels Serveis Territorials del Baix Llobregat del Departament d'Educació i al Conseller d'Educació de la Generalitat de Catalunya.*

Tot seguit el Sr. Alcalde va donar la paraula a la Tinenta d'Alcalde de Serveis Personals, sra. Anna Becerra, per explicar quina era la situació actual del problema. I així va dir que la Direcció General de Centres Educatius, a través dels Serveis Territorials del Baix Llobregat-Anoia, mantenia la seva decisió de tancament dels grups de P3 d'educació infantil i 5è d'educació primària del CEIP Jacme March, i el grup del 5è d'educació primària del CEIP l'Eramprunyà. Malgrat això va informar que, respecte a la proposta de tancament de grups a la nostra ciutat, el criteri per decidir el tancament d'aules havia estat el numèric. El procés s'havia fet amb tota regularitat, emparat per la normativa en tot moment. Que, de moment, no hi havia un increment de sol·licituds a P3 a tota la ciutat de Gavà que justifiqui el segon grup al CEIP Jacme March. En el moment que existeixi la necessitat d'obrir, s'obriria. Aquesta necessitat ve donada per l'increment de sol·licituds, i per la cobertura de totes les places als CEIPs de la ciutat. Respecte a quines mesures s'estan prenent i quines es prendran per arribar a una resolució positiva del problema i evitar el tancament d'aules a les escoles públiques de la nostra ciutat, va afegir la Sra. Becerra que l'Ajuntament, en conèixer la notícia, expressà el seu desacord respecte la decisió presa unilateralment pels Serveis Territorials i exposà els arguments que justificaven la seva posició contrària a la decisió dels Serveis Territorials. El Consell Escolar Municipal, en reunió del dia 17 de maig, va decidir comunicar a la Direcció dels Serveis Territorials, el seu desacord respecte la reducció de grups. Aquesta comunicació es va fer per escrit el dia posterior a la presa de l'acord, tot adjuntant a aquest escrit, un escrit de la Coordinadora de pares i mares de l'escola pública de Gavà i un altre dels cinc directors de l'escola pública, expressant-se ambdues entitats en el mateix sentit. L'Alcalde de la ciutat va adreçar un carta al Consell d'Educació expressant el seu desacord respecte de la decisió presa de reducció de grups als centres públics de la ciutat. També, tal i com explicava l'Alcalde a l'inici de la seva exposició a la Junta de Govern Local en sessió celebrada el passat dia 21 de juny de 2006 es va aprovar una Declaració Institucional en aquest respecte. Un compromís exprés i rotund de treballar i vetllar per aconseguir i vetllar per aconseguir una escola pública de qualitat a Gavà. El compromís d'aquest Ajuntament amb l'escola pública de la nostra ciutat és més que notori i palpable. Aquest compromís, més que en paraules es demostra en fets, i els fets són: - Disposar d'una oferta de serveis educatius anuals, vinculats aquests a través de l'oferta de les diferents guies educatives i les activitats i/o programes que hi contenen. - Haver fet una clara aposta per l'educació a la nostra ciutat amb la posada en marxa del Projecte Educatiu de Ciutat amb la participació de tota la ciutat i molt especialment de la comunitat educativa. - Compromís d'invertir un milió i mig d'euros en la millora dels equipaments educatius públics de la ciutat. - Invertir anualment 180.000 euros en el manteniment i millora dels centres públics de la ciutat. - Fer un seguiment acurat de les necessitats i inquietuds dels centres educatius públics de la ciutat. - Disposar d'una Oficina Municipal d'Escolarització. - Disposar d'un programa de beques de material escolar i menjador amb una dotació de més de 70.000 euros anuals.

Posteriorment, tot i dir que no es podia generar cap debat en aquest punt de prec i preguntes, el Sr. Alcalde va donar la possibilitat de que donessin la seva opinió els grups municipals que ho

volguessin. I en aquests sentit va demanar la paraula el Sr. Grau, d'EUiA, per – en primer lloc – recordar que aquest era un tema que feia ja varies setmanes que tots els grups venien fent un seguiment i mostrant la seva preocupació al respecte. Després es va referir a les responsabilitats polítiques que podia haver darrera d'aquesta decisió, en cap cas eren responsabilitats polítiques a nivell municipal, però si a nivell de Govern de la Generalitat, esmentant en concret als partits del PSC i ERC, amb competències en la matèria en el moment de prendre's la decisió, però en tot cas pensava que la unanimitat de les direccions dels centres, dels grups polítics i la comunitat educativa de Gavà era l'única manera d'assolir la solució del problema, sinó ara si en les properes setmanes o a començament de setembre, havent-se d'insistir en aquest tema ja que – va dir - la pèrdua de l'aula de P3 podia determinar la pèrdua de tota una línia sencera de Primària. Finalment va demanar fermesa i liderat municipal en aquest tema, així com el recolzament a les mobilitzacions i actuacions de la Coordinadora de Pares i Mares per de l'Escola Pública de Gavà, i per suposat que recolzava també la declaració o manifest aprovat per la Junta de Govern de l'Ajuntament.

Abans de donar la paraula al representant de CiU, el Sr. Alcalde va voler precisar, en primer lloc, que en el Ple el que es defensaven eren els interessos de la població de Gavà, i d'altra banda, que les responsabilitats de les decisions dels governs eren sempre compartides i solidàries quan es tracta de governs plurals (amb referència concreta al de la Generalitat, del que EUiA també formava part), i que, en qualsevol cas, no era aquest un tema que s'havia de polititzar sinó tot el contrari, caminar junts per tractar d'evitar la desaparició d'aquestes aules. Dit això va voler intervenir – digué - per al·lusions el sr. Grau, trobant-se amb la negativa de l'Alcalde atès que, com havia dit, no es podia generar debat en el torn de precís i preguntes.

El Sr. Dalmau, en la seva intervenció com a portaveu de CiU, va recordar que a la passada sessió plenària havien fet una pregunta sobre aquesta qüestió, havent contestat l'equip de govern que demanarien explicacions al òrgans competents, després de la qual cosa la Junta de Govern de l'Ajuntament de Gavà havia aprovat un manifest al respecte, manifest que – va dir el sr. Dalmau – per suposat CiU recolzava. Dit això, va dir el regidor de CiU que no era el moment de fer valoracions o judicis polítics sinó de treballar per assolir el millor per a la població de Gavà, que – sense posar-se en contra de ningú - era que no es tanquessin aules i que es donés el millor i més personalitzat servei a la població escolar de Gavà.

El Sr. Heredia va dir que IC-EV-IG es reafirmava i es sentia corresponsable del manifest que havia estat aprovat per la Junta de Govern, i, d'altra banda i com a organització política representada en el Consell Escolar de Gavà, havia participat en la decisió de dirigir directament al Conseller d'Educació una carta exposant qual era la situació de l'escola pública a la nostra població. També, la portaveu del grup al Parlament i responsable del partit en aquesta matèria, havia dirigit una carta al Conseller d'Educació per tenir una entrevista i poder-li explicar la situació, per bé que l'esmentat conseller – degut als canvis que s'havien produït arran la sortida d'ERC del govern de la Generalitat - estava en un procés d'assentament, però, probablement en el termini de quinze dies, la portaveu parlamentària podria tenir aquesta entrevista. Finalment, també la direcció del partit a nivell municipal tenia a l'ordre del dia de la propera reunió un punt per estudiar la situació, situació que – digué el sr. Heredia – era una mica complicada i amb dificultats d'encaix entre la escola pública, la concertada i la privada.

Abans de donar la paraula al Sr. Llobet, el Sr. Alcalde, com a representant institucional de la corporació, va recordar i pregar que, amb independència de les actuacions i iniciatives que cadascú a nivell supramunicipal o parlamentari, i de cara a les entrevistes que anava a tenir amb la Directora General de Centres Educatius i amb el mateix Conseller d'Educació, calia que donéssim una imatge d'unanimitat des d'aquí i dintre de Gavà, en aquest tema i en defensa de la qualitat de l'escola pública.

Dit això, va donar la paraula al Sr. Llobet qui diria que anava a ser breu i concís, manifestant que l'apel·lació que acabava de fet l'Alcalde era correcta. Que compartia el neguit de la

Coordinadora de Pares i Mares per de l'Escola Pública de Gavà en relació al tancament de les aules esmentades. Que per tant recolzava la declaració institucional emesa per la Junta de Govern de l'ajuntament. I coincidia igualment amb les actuacions encetades per l'Alcalde i per la Tineta d'Alcalde de Serveis Personals, de cara a lograr entre tots una solució adient al problema plantejat.

Finalment, el representant d'ERC, Sr. Marcel·lí Reyes, va manifestar també el seu suport a l'esmentada declaració institucional, per les raons que ja abans havien estat exposades, però afegint que ja es partia d'una situació de desequilibri entre l'ensenyament públic i el privat, ara amb actuacions com aquesta, en la que es donaven arguments purament tècnics o racionals però en cap cas referits a la realitat concreta de Gavà, es cometia un gran error. En aquests moments --digué-- toca unitat i recolzar les actuacions que estan portant tant l'alcalde com la Tineta d'alcalde de Serveis Personals.

DECLARACIONS POLÍTIQUES

1) - DECLARACIÓ POLÍTICA PRESENTADA PEL GRUP MUNICIPAL D'ESQUERRA REPUBLICANA DE CATALUNYA EN RELACIÓ A LA CONDEMNAM DEL COP D'ESTAT DEL 18 DE JULIOL DE 1936 I HOMENATGE REPARADOR VERS LES INSTITUCIONS DEMOCRÀTIQUES.

Aprovar la Declaració Política presentada inicialment pel Grup Municipal d'ERC, en relació a la condemna del cop d'estat del 18 de juliol de 1936 i homenatge reparador vers les institucions democràtiques, declaració **que, després del debat i un cert consens entre els grups que finalment votarien a favor, diu així en la seva part dispositiva:**

- 1) Demanar a les diferents instàncies de l'Estat i del Govern de la Generalitat de Catalunya que els pròxims dies 17, 18 i 19 de juliol de 2006 siguin declarats com a Jornades d'Homenatge a les institucions democràtiques i republicanes.
- 2) Sol·licitar que el 18 de juliol de 2006 sigui fixat com diada de condemna del cop d'Estat feixista i com a dia de reprobació del règim franquista.
- 3) Demanar a l'Estat i la Generalitat que al llarg de les jornades del 17, 18 i 19 de juliol impulsin, en col·laboració amb els municipis i entitats, homenatges simbòlics i de reconeixement a les víctimes del franquisme i més concretament en les persones que ostentaven càrrecs d'elecció directa de corporacions i parlaments.
- 4) Sol·licitar a les entitats municipalistes que es demani als municipis la celebració de Plens Extraordinaris o altres accions per homenatjar a totes aquelles persones que van ser objecte de la repressió per defensar la legalitat republicana, i, en general, iniciatives que contribueixin a recuperar el memorial democràtic de la 2a República.
- 5) Demanar al Parlament Europeu que el 4 de juliol sigui fixat com a Diada de Condemna del Cop d'Estat Feixista i com a dia de Reprovació de Règim Franquista.

6) Recolzar la iniciativa conjunta que han dut a terme diversos/es eurodiputats/des de diferents grups polítics consistent en presentar una pregunta oral a la Comissió i al Consell en relació al 70 aniversari de la sublevació feixista del 18 de juliol i el 75 aniversari de la proclamació de la República. Entre els iniciadors es troben membres del PSE (Yáñez, Martínez, Carnero), de la GUE (Meyer), d'ALDE (Guardans, Ortuondo) i dels Verds/ALE (Romeva, Joan), però han aconseguit almenys 200 signatures més que donen suport al text presentat, pertinents als 25 Estats membres. L'objectiu de la iniciativa és fonamentalment afrontar el debat de la Memòria Històrica en el cas espanyol des de la perspectiva europea, tal i com ja va fer recentment el Consell d'Europa, i promoure el reconeixement de la lluita per la democràcia a Espanya com un dels valors fonamentals de la UE, així com reclamar una compensació cap a les víctimes de la Guerra Civil i del Franquisme moltes de les quals no han estat encara reconegudes com a tal, i encara menys compensades. Per altra banda, el fet que el cop d'estat fos recolzat per Hitler i Mussolini posa encara més de manifest l'evident dimensió europea dels fets que es commemoren.

7) Què aquests acords siguin comunicats als mitjans de comunicació local.

Aquesta Declaració Política va ser aprovada per divuit (18) vots a favor (12 PSC, 2 EUiA, 2 CiU, 1 ERC i 1 IC-EV-IG) i tres (3) abstencions (3 PPC), donant-se per tant el vot favorable de la majoria simple (més vots afirmatius que negatius) dels membres de la Corporació presents – en aquest moment- a la sessió (21), quòrum que, amb caràcter general, exigeix l'art. 47.1 de la Ley 7/1985, de 2 de abril, Reguladora de las Bases del Régimen Local, i l'art. 114.1 del Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya.

El Sr. Marcel·lí Reyes va començar la seva intervenció indicant que a última hora havien arribat moltes esmenes, afegint que, en general, tot i que no havia pogut fer una refosa d'aquelles, estava disposat a acceptar-les. Així les coses, el Sr. Reyes va dir que la idea d'aquesta declaració era, com deia el seu títol, buscar una certa reparació per a tots aquells que van defensar les institucions democràtiques, posant un especial èmfasi en tots els que posteriorment van ser depurats, així com dels servidors i representants democràtics de la societat republicana. Seguidament, el Sr. Reyes va donar lectura a la part resolutiva de la declaració, la qual deia textualment el que segueix:

“1) Demanar a les diferents instàncies de l'Estat i del Govern de la Generalitat de Catalunya que els pròxims dies 17, 18, i 19 de juliol de 2006 siguin declarats com a Jornades d'Homenatge a les institucions democràtiques i republicanes.

2) Sol·licitar que el 18 de juliol de 2006 sigui fixat com diada de condemna del cop d'Estat feixista i com a dia de reprovació del règim franquista.

3) Reclamar que al llarg de les jornades del 17, 18 i 19 de juliol s'efectuïn homenatges simbòlics i de reconeixement a les víctimes del franquisme i més concretament en les persones que ostentaven càrrecs d'elecció directa de corporacions i parlaments.

4) Sol·licitar a les entitats municipalistes que es demani als municipis la celebració de Plens Extraordinaris per homenatjar a totes aquelles persones que van ser objecte de la repressió per defensar la legalitat republicana.

5) Que aquests acords siguin comunicats als mitjans de comunicació local”.

De la seva banda, el Sr. Juan Antonio Heredia va dir que havia fet arribar dues esmenes al Sr. Reyes, consistent la primera d'elles en la substitució del punt cinquè pel següent text:

“Sol·licitar al Parlament Europeu que el dia 4 de juliol es fixi com a diada de condemna del cop d'estat feixista, i com a diada de reprovació del règim franquista”; i la segona, consistent en afegir als punts sisè el següent text: “Recolzar la iniciativa conjunta que han dut a terme diversos/es eurodiputats/des de diferents grups polítics consistent en presentar una pregunta oral a la Comissió i al Consell en relació al 70 aniversari de la sublevació feixista del 18 de juliol i el 75 aniversari de la proclamació de la República. Entre els iniciadors es troben membres del PSE (Yáñez, Martínez, Carnero), de la GUE (Meyer), d'ALDE (Guardans, Ortuondo) i dels Verds/ALE (Romeva, Joan), però han aconseguit almenys 200 signatures més que donen suport al text presentat, pertinents als 25 Estats membres. L'objectiu de la iniciativa és fonamentalment afrontar el debat de la Memòria Històrica en el cas espanyol des de la perspectiva europea, tal i com ja va fer recentment el Consell d'Europa, i promoure el reconeixement de la lluita per la democràcia a Espanya com un dels valors fonamentals de la UE, així com reclamar una compensació cap a les víctimes de la Guerra Civil i del Franquisme moltes de les quals no han estat encara reconegudes com a tal, i encara menys compensades. Per altra banda, el fet que el cop d'estat fos recolzat per Hitler i Mussolini posa encara més de manifest l'evident dimensió europea dels fets que es commemoren.

Acabada la lectura de les esmenes d'IC-EV, el Sr. Reyes va dir que les acceptava.

Per la seva part, el Sr. Josep Mª Dalmau va dir que al tractar-se d'una declaració política presentada per ERC, el grup de CiU donaria suport a totes aquelles esmenes presentades que fossin acceptades per ERC.

D'altra banda, la Sra. Emma Blanco va manifestar que el seu grup també donava suport a la declaració d'ERC, atès que consideraven que era molt necessari que es fes aquest reconeixement. Al mateix temps, la Sra. Blanco va dir que EUiA havia presentat dues petites esmenes a la part resolutiva, si bé, tota vegada que l'esmena presentada per IC-EV ja les recollia, EUiA havia decidit de retirar-les.

D'altra part, la Sra. Bruguers Jardí va manifestar que el PSC havia presentat una esmena al punt tercer, que quedaria de la següent manera: “Demandar a l'Estat i a la Generalitat que al llarg de les jornades 17, 18 i 19 de juliol, impulsin en col·laboració amb els municipis i entitats, homenatges simbòlics i de reconeixement a les víctimes del franquisme, i més concretament, en les persones que exercien càrrecs d'elecció directa de corporacions i parlaments. Així mateix, i pel que feia al punt quart, la Sra. Jardí va dir que el grup del PSC havia proposat deixar-lo el següent text: “Sol·licitar a les entitats municipalistes que es demani als municipis la celebració de plens extraordinaris o altres accions, per homenatjar totes aquelles persones que van ser objecte de la repressió per defensar la legalitat republicana, i en general, iniciatives que contribueixin a recuperar el memorial democràtic de la Segona República”.

Dites esmenes van ser acceptades pel Sr. Reyes, pel fet de que es tractaven d'esmenes de correcció o d'addició.

Finalment el Sr. Josep Llobet va dir que, sense perjudici de la condemna del cop d'estat del 18 de juliol, el grup del PP mantindria el posicionament que venien mantenint habitualment, que era el d'abstenir-se en aquells assumptes que consideraven que no eren de la competència del ple.

2) - DECLARACIÓ POLÍTICA PRESENTADA PEL GRUP MUNICIPAL DE CONVERGÈNCIA I UNIÓ PER DEMANAR AL PARLAMENT EUROPEU MESURES URGENTS QUE PERMETIN L'ÚS DEL CATALÀ A L'EUROCAMBRA.

Aprovar la Declaració Política presentada inicialment pel Grup Municipal de CiU, per demanar al Parlament europeu mesures urgents que permetin l'ús del català a l'eurocàmara, declaració **que, després del debat i un cert consens entre els grups que finalment votarien a favor, diu així en la seva part dispositiva:**

Primer.- Demana per unanimitat que el Parlament Europeu adopti urgentment les mesures necessàries per permetre l'ús del català en aquesta institució democràtica, tal i com ja està acordat en les altres institucions de la Unió Europea.

Segon.- Demanar que el Parlament Europeu reculli la proposta presentada formalment pel Govern espanyol perquè, en primer lloc, els ciutadans puguin adreçar-se - i rebre resposta- en català al Parlament Europeu i, de l'altra, per que els diputats catalans del Parlament Europeu puguin intervenir en la seva llengua.

Tercer. Demanar al Govern Espanyol que continuï impulsant avanços en l'ús de la llengua catalana a les Corts Generals, des de l'acord amb el conjunt de forces polítiques de la cambra. És difícil que a Europa es pugui reconèixer plenament el català si a Espanya encara no ho està.

Quart.-. Comunicar aquests acords al Parlament Europeu, al Congrés dels Diputats, al Senat, al Parlament de Catalunya i al Govern de la Generalitat de Catalunya a través de la seva Delegació a Brussel·les i als mitjans de comunicació locals.

Aquesta Declaració Política va ser aprovada per divuit (18) vots a favor (12 PSC, 2 EUiA, 2 CiU, 1 ERC i 1 IC-EV-IG) i tres (3) abstencions (3 PPC), donant-se per tant el vot favorable de la majoria simple (més vots afirmatius que negatius) dels membres de la Corporació presents – en aquest moment- a la sessió (21), quòrum que, amb caràcter general, exigeix l'art. 47.1 de la Ley 7/1985, de 2 de abril, Reguladora de las Bases del Régimen Local, i l'art. 114.1 del Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya.

El Sr. Josep Mª Dalmau va començar la seva intervenció indicant que com que tots els grups ja tenien còpia de la moció, només llegiria la part resolutiva de la mateixa. Així mateix, també va indicar que CiU havia rebut una esmena del grup municipal del PSC, que havia estat ja incorporada. A continuació, va procedir a donar lectura a la part resolutiva de la declaració.

Seguidament, el Sr. Marcel·lí Reyes va manifestar que ERC votaria a favor de la declaració, indicant al mateix temps que amb aquesta proposta, havia quedat en evidència el fet de que quan s'estava a punt de votar el referèndum per la constitució europea, i tot ens portava a pensar que la qüestió de l'ús de les llengües semblava que ja era una qüestió molt clara, i que tot havia quedat perfilat, la realitat ens havia demostrat que quasi bé tot encara estava per fer, de la mateixa manera que havia estat nefast veure el comportament d'alguns eurodiputats espanyols posant pals a les rodes sobre aquesta qüestió. D'altra banda, el Sr. Reyes va dir que també li semblava interessant veure aquesta reivindicació de l'ús del català en el Parlament espanyol, ja que aquesta era al primera cosa que se'ns deia des de Europa.

De la seva banda el Sr. Juan Antonio Heredia va dir que IC-EV no havia presentat cap esmena a la declaració de CiU, per entendre que es tractava d'una iniciativa ja adoptada per tots els grups parlamentaris a nivell europeu, llevat del PP. Per això, el Sr. Heredia va dir que votaria a favor de la declaració.

Per la seva part el Sr. Jaume Grau va manifestar que el grup d'EUiA votaria a favor de la declaració, si bé va dir que volia fer una reflexió, en el sentit de que tothom podia estar més o menys d'acord amb el fet que totes les llengües i les cultures dels diferents pobles d'Europa tinguessin reconeixement a nivell europeu, però a la vegada, el seu grup pensava també que aquest dret s'havia de conjuminar amb altres principis com eren els de economia i eficiència. Per això, va dir el Sr. Grau, calia tenir en compte que en el Parlament Europeu, amb prop de 800 eurodiputats i eurodiputades, amb divuit Estats i prop de vint llengües, s'hauria d'arribar a un acord sobre quin seria el nivell d'eficiència desitjable, sense posar en entredit tampoc el dret a la utilització de les llengües. En darrer terme, el Sr. Grau va manifestar que només havia volgut cridar l'atenció sobre aquest extrem, per tal de que no arribés el dia que el Parlament Europeu s'acabés transformant en una nova babel, amb un aparell burocràtic absolutament sobredimensionat de traductors i intèrprets, atès que ningú entendria la necessitat d'una despesa tan gran en aquesta matèria, quan aquests recursos es podrien destinar a polítiques socials o mediambientals.

Per altra, la Sra. Bruguers Jardí va manifestar que era una gran satisfacció pel grup municipal socialista poder constatar que el grup d'ERC, encara que només fos pel tema del català, se sentís representat a les Corts, i per tant, volés que s'utilitzés el català tant en el Congrés dels Diputats com en el Senat. Per això, va dir la Sra. Jardí, semblava que ja hi començava a haver un petit reconeixement d'Espanya en aquest partit polític. Així mateix, la Sra. Jardí va dir que també la sorprenia el fet, encara que hi havien votat a favor al costat de CiU, que un dels eurodiputats del grup que formava part de l'Eurocambra, que s'havia oposat a la mesura presentada pel Govern d'Espanya per a l'ús del català a Europa, havia estat justament un eurodiputat de CiU. En aquest sentit doncs, la Sra. Jardí va reiterar la seva sorpresa pel fet que si la proposta presentada pel Govern de l'Estat no va arribar a prosperar, havia estat pel vot en contra del PP i d'un eurodiputat de CiU, ara el grup municipal de CiU hagués presentat aquesta declaració. En qualsevol cas, la Sra. Jardí va dir que es demostrava la voluntat de que en el proper mandat es podés reconèixer l'ús del català a les institucions espanyoles i europees.

A continuació, obert un segon torn de paraules, va intervenir novament el Sr. Dalmau, el qual va indicar que havia quedat gratament sorprès per la defensa que tothom havia fet de la llengua catalana, a excepció del grup del PP. En tot cas però, va dir que no volia tenir en compte el que havia dit el representant d'ERC, ja que en la seva opinió, no era altra cosa que la ressaca del no a l'Estatut, i de l'estrepitós desengany que havien tingut. Per altra part, i en relació a l'anterior intervenció de la portaveu del grup municipal socialista, el Sr. Dalmau va indicar que pensava que era el PSC qui havia d'haver demanat formalment al Govern de l'Estat que endegués les actuacions necessàries per tal de poder parlar català a les Corts, i no que ho hagués tingut de demanar CiU. En qualsevol cas, el Sr. Dalmau va dir que com que pràcticament tothom, a l'hora de la veritat, defensava el català, era millor deixar-ho així, ja que sinó el debat es podria anar complicant, quant la única cosa que pretenia CiU era una cosa tant senzilla com la defensa del català a Europa.

Per la seva part, el Sr. Reyes va començar la seva intervenció recordant al Sr. Dalmau el títol d'una pel·lícula de boxa, "Més dura serà la caiguda", fent al mateix temps una referència als clàssics, en aquest cas a Homer, "Els deus castiguen i ceguen amb el seu orgull als qui volen perdre", afegint que ja es veuria més endavant si a CiU tot li aniria tan bé com semblava de moment. En qualsevol cas, el Sr. Reyes va dir que havia fet referència a un altre referèndum, i el Sr. Dalmau ho havia interpretat a la seva manera. D'altra banda, i en relació a la intervenció

de la portaveu del grup municipal socialista, el Sr. Reyes va dir que la Sra. Jardí li havia de reconèixer una part pragmàtica, i també en el seu partit, atès que, encara que només fos per jurar la Constitució, si bé per obligació, pagava la pena fer-ho en català abans que en castellà.

Finalment la Sra. Bruguers Jardí va reiterar al Sr. Dalmau que la proposta sobre l'ús de les llengües a Europa va partir del Govern espanyol, i que si no va sortir, va ser per culpa, entre d'altres, d'un eurodiputat de CiU, recordant al mateix temps que aquesta iniciativa havia estat impulsada pel Govern d'Espanya, i també pel partit socialista, fet aquest que no s'havia produït mai abans, ni tampoc per part dels anteriors governs de Catalunya. En definitiva, la Sra. Jardí va dir que havia estat el partit socialista qui havia impulsat el reconeixement del català a les institucions de l'estat, i per tant, pensava que calia seguir insistint en aquesta iniciativa, però sempre tenint present de qui havia partit la mateixa. D'altra banda, i pel que feia al Sr. Reyes, la Sra. Jardí va indicar que, utilitzant un referent que de ben segur coneixeria molt bé, moltes vegades els hi passava el que li passava a Menó, quan Plató el citava en els seus Diàlegs, que era un personatge que sempre es procurava les coses bones, però que a la vegada eludia les responsabilitats d'assumir les conseqüències d'estar a totes, a les bones i a les dolentes, amb l'Estat i sense l'Estat, afegint que no podia ser que només volguessin estar amb l'Estat per les coses que els hi interessaven, i en canvi, per aquelles altres que no hi tenien interès, no hi volguessin estar. A la cap i a la fi, va dir la Sra. Jardí, les responsabilitats de govern implicava assumir totes les responsabilitats d'un partit de govern, quan a l'hora de la veritat, ERC ja havia demostrat a bastament que no podien ser un partit de govern.

En darrer terme, el Sr. Reyes va dir que tot semblava indicar que el partit socialista tenia ja molt clara la sociovergència, i que havien deixat de comptar amb ERC.

3) - DECLARACIÓ POLÍTICA PRESENTADA PEL GRUP MUNICIPAL D'EUiA PER LA FINALITZACIÓ DE L'HOMOFÒBIA

Aquesta proposta de Declaració Política no va resultar aprovada atès que en la votació va obtenir quatre (4) vots a favor (2 EUiA, 1 ERC i 1 IC-EV-IG), dotze (12) en contra (12 PSC) i cinc (5) abstencions (PPC), sense aconseguir, per tant, el vot favorable de la majoria simple (més vots afirmatius que negatius) dels membres de la Corporació presents a la sessió (els 21 que legalment la componen) tal com estableix l'art. 47.1 de la Ley 7/1985, de 2 de abril, Reguladora de las Bases del Régimen Local.

La Sra. Emma Blanco va donar lectura a la part expositiva i declarativa de la Moció, atès que s'havien incorporat una part de les esmenes presentades per CiU i pel PSC.

Atès que, un altre any més, commemorem la nit de 1969 en Stonwell en la qual va quedar encesa la metxa rebel de la dignitat, de la diversitat llançada a la conquesta d'un món lliure i igualitari. Un altre any més, els successos d'Stonwell on van ser assassinats ciutadans i ciutadanes en represàlia de la seva orientació sexual, són el reflex de la memòria del moviment de lesbianes, bisexuals, gays i transsexuals.

En aquest any de la memòria històrica, hem de considerar que és ineludible fer un reconeixement especial a tots i totes els i les represaliats/ades polítics/ques de la dictadura franquista per la seva orientació sexual i a tots els col·lectius de l'Estat per la seva labor i lluita a favor de la llibertat i dels drets humans, de la dignitat humana.

Al segle XXI encara queda molt camí per recorre, per tal d'arribar a una societat plenament democràtica, que sigui lliure homofòbia, i que respecti totes les opcions sexuals. Cal

aconseguir una educació a les escoles que no ocultí la diversitat afectiva i sexual en el currículum escolar i una Llei estatal de Parelles de Fet per tal d'anar transformant poc a poc la nostra societat.

Davant la aposta transformadora que porta el reconeixement de la llibertat sexual, hi ha qui apel·la a fantasmes del passat i adopta actituds reaccionàries, quan una societat democràtica no hauria de ser còmplice ni esclava d'una moral doctrinària, excloent i regressiva.

Atès que a molts països actualment se'ls hi nega el dret a la vida, a la llibertat i a la integritat física, i a més no tenen drets fonamentals com el dret d'associació i llibertat d'expressió i veuen mermats els drets a la vida privada, al treball, a l'educació i a l'atenció mèdica.

Atès que un exemple d'això és Nicaragua on l'any 1992 es va introduir una ampliació en el tipus penal per a reprimir les relacions homosexuals, Hondures, on es continua assassinant persones transgènere davant la passivitat de les institucions, Colòmbia, on els grups armats imposen "normes de convivència" que porten a la tortura i a l'assassinat de les minories sexuals, l'Índia, on els homes homosexuals poden ser condemnats a cadena perpètua, Mauritània, Sudan on la pena és de mort, Aràbia Saudita i Iran, on es continuen executant a homosexuals, Egipte, on tot i que la homosexualitat és legal existeixen persecucions, Zimbabwe on el president Robert Mugabe va ordenar la detenció d'homosexuals declarant que eren "inferiors als porcs o gossos", etc...

Atès que la Unió Europea tampoc és de color rosa, ja que tenim el cas de Polònia on el clima d'homofòbia està arribant a extrems molt preocupants degut a la prohibició a Poznan de la Marxa per a la Igualtat del 15 de novembre de 2005, o la permisivitat del seu president per l'autorització de la desfilada de la "normalitat" al juny del 2005 on membre de les Joventuts Poloneses cridaven lemes que incitaven a la intolerància i l'homofòbia o Varsòvia al juny del 2004 i al maig de 2005.

Atès que al continent europeu encara hi ha molts exemples homofòbia com és el cas de Moscou on s'ha prohibit la manifestació de l'Orgull de Gays i Lesbianes d'aquest any, i han patit diferents atacs per part de religiosos ortodoxes, i per part de la policia. O Andorra on no permet que les persones homosexuals puguin ser donants de sang.

Atès que l'Església Catòlica, amb les seves condemnes i atacs a la identitat sexual, entra dins les competències civils dels estats laics europeus, repercutint en la normalitat de la convivència democràtica.

Atès que el 17 de maig de 1990 l'Organització Mundial de la Salut (OMS) va eliminar l'homosexualitat de la seva llista de malalties mentals.

*Per tot això, el **Grup Municipal d'EUiA** a l'Ajuntament de Gavà proposa al Ple l'adopció dels següents*

ACORDS

Portar al Congrés dels Diputats i Diputades la nostra felicitació per l'avenç històric que ha estat la reforma del codi civil espanyol pel qual s'amplia el dret al matrimoni i adopció a parelles, del mateix sexe, i per l'aprovació al consell de Ministres del projecte de llei reguladora de la rectificació registral de la menció relativa al sexe de les persones, més coneguda com a llei d'Identitat de Gènere, fets que sense cap dubte ha posat a l'Estat Espanyol a la vanguardia, i animar-lo per continuar treballant en polítiques socials i identitàries.

Demanar al Parlament Europeu i al Consell d'Europa i al propi Govern Espanyol que vetllin per els drets humans i per la no discriminació en qüestió d'identitat sexual, interessant-se pels països on hi ha denúncies contra els Drets Humans per part de lesbianes, gays, bisexuals i persones transgènere per tal de condemnar aquests fets antidemocràtics, fins i tot quan l'origen esdevé per part per propi estat.

Demanar al Parlament Europeu i al Consell d'Europa que condemni les actituds antidemocràtiques i homòfobes del president polonès, Lech Kaczynski, i que obligui a l'Estat Polonès i al seu president a complir amb el dret internacional que prohibeix la discriminació i que anima als Estats a introduir lleis que protegeixin a les persones de la incitació a l'odi. Alhora que aconseguixi el compromís de l'Estat Polonès que nomenaran la Oficina del Plenipotenciari del Govern per a la Igualtat entre Home i Dona amb les competències que tenia abans que l'abolissin recentment.

Demanar al Parlament Europeu i al Consell d'Europa plantejar la possibilitat d'expulsió de la Unió Europea de països membres amb actituds contràries als drets humans.

Demanar a l'Església en general i a l'Estat del Vaticà en particular que accepti els Drets Humans en tot el seu ventall i que entengui que el Dret Internacional prohibeix la discriminació per qualsevol motiu.

Demanar a l'Estat d'Andorra que accepti els Drets Humans en tot el seu ventall i que entengui que el Dret Internacional prohibeix la discriminació per qualsevol motiu.

Demanar a l'ONU que declari el 17 de maig com a Dia Internacional Contra l'Homofòbia.

Informar d'aquests acords al Govern d'Andorra, a l'Estat del Vaticà, als grups parlamentaris del Parlament de Catalunya, els grups parlamentaris del Congrés dels Diputats, el Ministeri d'Assumptes Exteriors i Cooperació i a la ciutadania de Gavà a través dels mitjans de comunicació.

A continuació, va fer ús de la paraula el Sr. Dalmau, el qual va manifestar que tal com havia dit la Sra. Emma Blanco, el grup d'EUiA havia acceptat algunes de les esmenes formulades per CiU, si bé no havien acceptat el fet de treure les referències directes a alguns Estats (Polònia, Andorra) o a l'Església Catòlica, etc., indicant que a al vegada , hi havien més de vuitanta països que actuaven de manera similar, com podia ser, per exemple, el cas de Cuba. En definitiva, si bé no s'havien tret aquestes referències directes, també era cert que CiU estava en contra de la homofòbia, raó per la qual el Sr. Dalmau va dir que la seva posició del seu grup seria la de l'abstenció.

De la seva banda la Sra. Bruguers Jardí va demanar a EUiA si podria reconsiderar la seva posició, i treure les referències directes a determinats Estats, atès que en aquest cas coincidia amb el grup de CiU, afegint que el grup municipal del PSC havia proposat que fos justament a través de la Unió Europea i del Govern de l'Estat que es formulessin aquestes peticions concretes a tots els països que es trobessin en la mateixa situació, ja que, a més, el fet de circumscriure la declaració a un nombre tant limitat de països era una mica restrictiu. Per això, la Sra. Jardí va reiterar a la Sra. Blanco la petició de donar un nou redactat en el sentit indicat.

Així doncs, el Sr. Alcalde va manifestar que hi havia una petició en concret, formulada pels grups de CiU i del PSC, en el sentit de que es retreïssin les referències concretes a determinats països, i en canvi, es fes una al·lusió genèrica, demanant que la petició es canalitzés per les vies institucionals de la Unió Europea i l'Estat espanyol.

A aquests efectes, la Sra. Emma Blanco va dir que abans de posicionar-se definitivament al respecte, calia manifestar prèviament diverses coses, i entre elles, que en ares del consens, ja s'havia canviat l'exposició de motius, on s'explicava molt millor quins eren els països que

practicaven l'homofòbia; i d'altra banda, que en ares del consens, al final el que podria acabar succeint seria que s'acabés tergiversant el sentit inicial de la declaració política presentada per EUiA. Per això, va dir la Sra. Blanco, pel seu grup municipal era molt important que la declaració quedés finalment com estava, per tal de no girar la cara a una realitat que es produïa en un país veí al nostre com era el cas d'Andorra, just al costat de casa nostra. Finalment, la Sra. Blanco va dir que un dels altres punts que també s'havien tret en ares del consens amb el grup del PSC, era el tema de l'Església, que ja s'havia tret de l'exposició de motius, però que en canvi no s'havia tret de la part dispositiva, si bé rebaixant el to, ja que ara només es feia una recomanació.

De nou va intervenir el Sr. Alcalde, només per recordar a la Sra. Jardí que se li havia fet una proposta molt concreta i molt senzilla, de retirada dels noms dels països, a despit de que en cas contrari no s'aprovés la declaració.

Per la seva part, la Sra. Blanco va dir que no es tractava tan sols de retirar els noms dels països, i més quan ja s'havien retirat de l'exposició de motius, sinó que dels nou punts de la declaració política original, hi havien modificacions a sis d'ells, de tal manera que l'únic punt que es mantenia com a proposta original d'EUiA era el punt 1. Per això, més que d'una declaració de consens, es podria parlar d'una declaració presentada per altres grups polítics, afegint a més que a EUiA li agradava dir les coses pel seu nom.

D'altra, el Sr. Alcalde va manifestar que de vegades li semblava que era impossible arribar a un consens amb EUiA, indicant en aquest sentit que sense perjudici d'estar d'acord amb el contingut de la mateixa, també era cert que el seu redactat era molt millorable, entre d'altres coses per què el fet de que un ajuntament traslladés un acord directament al Vaticà o a la ONU, no semblava del tot raonable, atesa l'existència d'altres institucions com els Parlaments on resultava més adient el tractament d'aquestes qüestions i el trasllat de resolucions a altres institucions similars. En definitiva, el Sr. Alcalde va dir que dubtava de l'eficàcia d'un escrit de l'Alcaldia de Gavà adreçat al Sr. President de Polònia, per exemple, afegint que finalment, potser en alguns casos s'hauria de donar la raó al grup municipal del PPC quan afirmava que segons quines qüestions no s'haurien de tractar en els plens dels ajuntaments.

En darrer terme, el Sr. Marcel·lí Reyes va manifestar que l'Alcaldia tenia una part de raó en el que acabava de dir, encara que hi havia una altra qüestió que xocava directament amb aquesta, i que ERC ja ho havia tret en alguna altra proposta, consistent en el fet de que calia entendre que una cosa era que sobre un text s'afegís alguna cosa, i altra, que aquest text fos objecte de modificació o supressió, de tal manera que calia actuar amb una certa cura per tal de no falsificar allò que un grup havia presentat prèviament, ja que tot plegat, si una cosa no agradava, no es votava, i en pau.

Va respondre el Sr. Alcalde indicant que en aquest cas, no es demanava un canvi, sinó més senzillament, suprimir les referències directes que es feien a alguns Estats, i prou.

En darrer terme, va prendre la paraula la Sra. Jardí, només per assenyalar que tots els partits representats a l'Ajuntament de Gavà estaven d'acord en la condemna de la homofòbia, i que en el redactat d'aquesta declaració política així s'havia expressat de manera clara i contundent. A més, va dir la Sra. Jardí, les esmenes presentades pel grup del PSC en cap cas tocaven la línia de flotació dels continguts, sinó que només afectaven alguns aspectes formals, reiterant que li

semblava més oportú formular una condemna genèrica, tot el contingut que es volgués, això sí, de les conductes homòfobes, però que, en tot cas, les demandes concretes a un Estat o al Vaticà es canalitzessin a través d'institucions com el Parlament Europeu i no directament a través del mateix Ajuntament de Gavà.

Per la seva part, el Sr. Juan Antonio Heredia va dir que aquest era un tema molt important, si bé no volia entrar en el debat entre les diferents formacions polítiques, indicant que tenia una certa lògica que EUiA no podés acceptar les darreres peticions formulades pel PSC i per CiU. En aquest sentit, el Sr. Heredia va dir que era molt important l'aprovació d'aquesta declaració política, i a la vegada, afegint que a la vegada quedava del tot patent i clara la condemna del país homòfobes. En qualsevol cas, el Sr. Heredia va dir que votaria afirmativament la declaració presentada per EUiA.

Ja per acabar, la Sra. Blanco va dir que no només calia exigir a EUiA un determinat esforç, ja que aquest podia ser perfectament bidireccional, recordant en aquest sentit que el seu grup havia fet un esforç molt important en ares del consens des de la presentació de la declaració, intentant incorporar quasi bé totes les propostes pels grups del PSC i de CiU. Ara, amb el que es proposava, va dir la Sra. Blanco, representava passar de nou punts a set, és a dir, emascarar una esmena a la totalitat, fet aquest que no es podia acceptar, llevat que les cinc forces polítiques es possessin d'acord per tal de redactar una moció de consens i presentar-la el proper mes de juliol. Així mateix, la Sra. Blanco va demanar a la Sra. Jardí que no li pretengués donar lliçons del que calia entendre per consens, quan el cert era que el passat ple municipal, el prec pels treballadors i treballadores acomiadats de CAVIGA, va ser signat per cinc dels sis grups municipals, a excepció de la Sra. Jardí.

Seguidament, es va sotmetre a votació la declaració presentada per EUiA, amb la incorporació de les esmenes formulades pel PSC i per CiU que havien estat acceptades pel grup d'EUiA, la qual va ser rebutjada per quatre (4) vots a favor (2 EUiA, 1 ERC i 1 IC-EV), cinc (5) abstencions (3 PP i 2 CiU), i dotze (12) vots en contra (12 PSC).

4) - DECLARACIÓ POLÍTICA PRESENTADA CONJUNTA PELS GRUPS MUNICIPALS DEL PARTIT DELS SOCIALISTES DE CATALUNYA (PSC) I INICIATIVA PER CATALUNYA-ELS VERDS-INDEPENDENTS PER GAVÀ (IC-EV-IG) SOBRE LA PROMOCIÓ DE LA CULTURA DE LA PAU I LA NO-VIOLÈNCIA.

Aprovar la Declaració Política presentada inicialment i conjuntament pels Grups Municipals del PSC i IC-EV-IG, sobre la promoció de la cultura de la pau i la no violència, declaració **que, després del debat i un cert consens entre els grups que finalment votarien a favor, diu així en la seva part dispositiva:**

Primer.- Reafirmar el compromís de la ciutat de Gavà en promoure la cultura de la pau, els drets humans i la no-violència.

Segon.- Donar suport a que el Govern de l'Estat i el Govern de la Generalitat promoguin accions encaminades a la gestió pacífica dels conflictes, la promoció de la democràcia, el desenvolupament dels drets humans i les llibertats fonamentals, així com el desenvolupament econòmic i social sostenible

Tercer. Demanar al Govern de l'Estat i la Unió Europea que promogui en el si de la comunitat internacional un esforç decidit, tant a nivell institucional com a nivell de societat civil, per a fomentar el respecte mutu entre pobles i societats del món; promoure valors comuns i ponts estables de diàleg entre civilitzacions i cultures i impulsar la cooperació al desenvolupament com a instrument per aconseguir estendre la cultura de la pau al món.

Quart. Comunicar aquests acords al President del Govern d'Espanya; al President de la Generalitat de Catalunya; al President de la Comissió Europea i a la ciutadania de Gavà a través dels mitjans de comunicació municipals.

Aquesta Declaració Política va ser aprovada per setze (16) vots a favor (12 PSC, 2 CiU, 1 ERC i 1 IC-EV-IG) i cinc (5) abstencions (3 PPC i 2 CiU), donant-se per tant el vot favorable de la majoria simple (més vots afirmatius que negatius) dels membres de la Corporació presents –en aquest moment- a la sessió (21), quòrum que, amb caràcter general, exigeix l'art. 47.1 de la Ley 7/1985, de 2 de abril, Reguladora de las Bases del Régimen Local, i l'art. 114.1 del Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya.

La Sra. Bruguers Jardí va dir que l'objectiu que es pretenia amb aquesta declaració era refermar el compromís de la Ciutat de Gavà de promoure la cultura de la pau, els drets humans i la no violència, donar suport a que el Govern de l'Estat i el Govern de la Generalitat promoguessin accions a la gestió pacífica dels conflictes, la promoció de la democràcia, el desenvolupament dels drets humans i les llibertats fonamentals, així com el desenvolupament econòmic i social, demanar al Govern de l'Estat i a la Unió Europea que promoguessin en el si de la comunitat internacional un esforç decidit tant a nivell institucional com a nivell de la societat civil, per fomentar el respecte mutu entre pobles i societats del món, promoure valors comuns i ponts estables de diàleg entre civilitzacions i cultures, i impulsar la cooperació al desenvolupament com a instrument per aconseguir estendre la cultura de la pau al món. Així mateix, la Sra. Jardí va dir que no havia rebut cap esmena per part dels grups, indicant que semblava que la mateixa podria comptar amb el suport de tots els grups.

De la seva banda la Sra. Emma Blanco va dir que el grup d'EUiA faria la seva explicació de vot, assenyalant en aquest sentit que el seu grup estava a favor de dita declaració en la seva essència, apostant per una cultura de la pau i de la no violència, volent que Gavà apostés per un compromís més gran per promoure la cultura de la pau i la no violència i els drets humans, afegint que a més de ser un tema local, també era un tema nacional i internacional, i per això pensaven que altres institucions, com el Govern de l'Estat o la Unió Europea havien de treballar per potenciar una relació pacífica entre els pobles i promoure el diàleg entre cultures i civilitzacions. En aquest sentit, la Sra. Blanco va dir que ho havien manifestat avui i ho havien manifestat sempre, afegint EUiA així ho havia en diversos moments en aquest plenari, i així ho havien demanat també a la Regidoria de Civisme i Cooperació, per tal de que impulsés més accions en aquesta matèria, i procedís a la creació del Consell de Pau i Solidaritat. En qualsevol cas, la Sra. Blanco va dir que el que no acabava de compartir era l'exposició de motius de la declaració, indicant que no havien volgut presentar cap esmena per no desvirtuar la proposta que el grup d'IC-EV i el grup del PSC havien presentat, indicant que si bé d'entrada EUiA podria compartir el que deia la declaració, al mateix temps pensaven que hi mancaven moltes coses. En definitiva, la Sra. Blanco va exposar que més aviat semblava que l'equip de govern demanés als grups que recolzessin la seva acció de govern, quan això ho hauria de fer la ciutadania i no pas la resta d'opcions polítiques, i a més, encara que pensaven que es feien coses en aquest sentit, també era cert que a un any d'acabar la legislatura se'n podien haver fet bastants més, afegint però que en qualsevol cas, el que més els preocupava era que la pau, la

cultura de la pau a la qual es feia referència en aquesta declaració política, no era només una qüestió de voluntats, sinó d'apostes decidies, ja que la pau era el contrari de la guerra, i la guerra es feia amb armament, indicant que era en aquí on EUiA volia arribar. Així les coses, la Sra. Blanco va dir que estava bé que el partit dels socialistes presentés aquesta declaració política, però el que sorprenia era que quan EUiA, en aquest mateix plenari, demanava que el ple recolzés una iniciativa en contra de les desfilades militars que feien apologia de la cultura de la guerra i de la violència, el grup municipal del PSC, el 28 d'octubre del 2004, va votar en contra, i a més, quan en el ple del 22 de desembre del 2005 EUiA presentava una declaració política denunciant que el pressupost destinat a la recerca científica i tècnica amb finalitats militars era molt superior a la recerca científica en qüestions socials, el grup del PSC va tornar a votar en contra. Per això, va dir la Sra. Blanco, aquests fets eren els que feien que EUiA entengués que aquesta declaració política volés dir moltes coses, indicant a aquests efectes que el seu model de cultura de pau no era el mateix que el que tenia el PSC, ja que si es promocionaven els exèrcits a la nostra ciutat, fet aquest que EUiA demanava que no es fes de feia ja molt de temps, si no es criticava la inversió en armament o es promocionaven els valors de la guerra, EUiA no creia en aquesta cultura de la pau, ja que d'una banda es deia una cosa i d'altra mirava cap a l'altra costat. Així doncs, EUiA manifestava que estava a favor dels valors que constaven a la declaració política, però respectava les opinions dels altres grups polítics i la seva manera d'entendre la cultura de la pau, raó per la qual, la seva posició envers aquesta declaració seria la de l'abstenció.

De la seva banda, la Sra. Jardí va dir que volia manifestar a la portaveu d'EUiA que la sorprenia sembla molt quan defensava el diàleg, o el consens o la pau, amb el to "mitinero" amb que ho feia, ja que d'alguna manera hi havia una certa agressivitat en aquesta defensa de la pau i del diàleg, que venien a subvertir una mica els principis que expressaven les paraules que deia. En aquest sentit, la Sra. Jardí va dir que li faria una reflexió i li diria que estava molt bé que es pensés globalment i que s'actués localment, afegint que quan el grup municipal del PSC defensava la pau, i ho feia amb una declaració política de consens, entenia que s'estaven expressant uns principis polítics que compartien, però que a la vegada exercien d'una manera efectiva quan s'actuava localment, i així s'havia fet, per exemple a nivell de l'Estat, amb la retirada de les tropes de l'Iraq. Però en qualsevol cas, va dir la Sra. Jardí, de vegades semblava que per EUiA, tot el que no era dels seus colors polítics, acabava sent demonitzat, posant com a exemple la qüestió relativa al Pla de Ponent, el qual, si bé havia estat aprovat amb un gran consens per part del Departament de Medi Ambient, pel contrari, havia sortit en els mitjans de comunicació el portaveu d'EUiA, desqualificant el Pla de Ponent, i assenyalant que fins i tot s'havia criticat l'acció de govern. En definitiva, la Sra. Jardí va dir que moltes vegades, davant d'aquestes incoherències, no entenia que hi havia darrera de determinades accions d'EUiA.

Per la seva part, el Sr. Juan Antonio Heredia va dir que també s'havia quedat una mica sorprès, al no haver-se formulat cap esmena a la declaració política presentada, afegint que encoratjava al grup d'EUiA a que valoressin totes aquelles accions empreses al llarg d'aquests més de vint-i-cinc anys d'ajuntaments democràtics, i la compararessin amb el treball portat a terme en el camp de la pau i dels drets humans per l'equip de govern de l'any 2003 al 2007. A aquests efectes, el Sr. Heredia va dir que l'equip de govern havia assumit el compromís de treballar decididament en aquests camps, i estava disposat a que EUiA analitzés amb tot detall el treball efectivament portat a terme, que considerava molt important.

De nou va prendre la paraula la Sra. Emma Blanco, només per puntualitzar al Sr. Heredia que EUiA valorava tot el que havia fet la seva Regidoria, indicant que s'havia fet una feina prou important en relació a altres legislatures. Precisament per això, la Sra. Blanco va dir que al seva crítica no anava per aquí, sinó per altres aspectes, com per exemple, respecte del fet de com

entenia cada grup la cultura de la pau, i que era realment important per cada grup dins d'aquest concepte, afegint que calia tenir en compte que en aquest plenari hi havia representació de sis partits polítics, i en aquest sentit, semblava que era normal que hi haguessin discrepàncies. A més, respecte del tema de la coherència, la Sra. Blanco va dir que si per la Sra. Jardí, el grup municipal del PSC era coherent amb la seva política, en idèntic sentit, EUiA era també coherent amb la seva pròpia política de la pau, afegint en darrer terme que si la Sra. Jardí havia tret el tema del Pla de Ponent, EUiA podria treure també una llarga llista d'assumptes aprovats únicament pel grup municipal del PSC, i ara, aprovats únicament pels grups del PSC i d'IC-EV.

El Sr. Heredia va prendre novament la paraula, només per precisar que la Regidoria no era d'IC-EV, sinó del l'equip de govern.

En darrer terme, va intervenir el Sr. Jaume Grau, indicant que només volia fer un aclariment. Així les coses, el Sr. Grau va dir que si bé ara no era el moment d'entrar en el fons de la qüestió, sí que calia precisar que en la seva opinió, considerava que s'havia perdut una mica la dimensió del que s'estava discutint. Efectivament, i ja d'entrada, el Sr. Grau va manifestar que calia recordar que EUiA havia dit que compartia el fons de la qüestió, i a més, que no havia formulat cap objecció per què aquesta declaració es podés votar i aprovar. Per això, va dir el Sr. Grau, no acabava d'entendre a que venien tantes exclamacions, especialment per part del grup socialista, pel fet de que EUiA discrepés per raons de fons respecte de com es feien algunes coses, com per exemple de com es portava a terme la cultura de la pau, així com la hipocresia i la contradicció existent per part de molta gent, de molts governs, entre el que es deia i el que es feia, contradicció que EUiA volia fer patent. A més, el Sr. Grau va dir que de vegades el sorprenia també l'actitud del Sr. Alcalde en aquelles ocasions en que feia de portaveu del PSC, ja que quan un regidor de l'oposició feia esment d'un conseller o consellera d'un altre partit, se l'acusava de partidista, mentre que quan era una regidora del grup del PSC qui feia esment d'un conseller o consellera, com per exemple d'un conseller d'IC-EUiA, en aquest cas no es produïa cap tipus de rectificació, afegint que de vegades no hi havia una distinció prou clara per part de l'Alcalde quan feia de president de la sessió i quan ho feia com a portaveu del PSC. En qualsevol cas, el Sr. Grau vas dir que no entrarien a jutjar la feina de l'equip de govern a Gavà, ni que havia fet el Sr. Zapatero, ni els governs anteriors del PSOE, ni les guerres en que s'havia participat, però sí que per EUiA la declaració presentada era totalment insuficient, una espècie de brindis al sol, molt maco això sí, però sense compromisos concrets, indicant que s'hauria d'anar molt més enllà, que s'hauria d'haver estat molt més atrevit i més valent, però que en definitiva, amb l'abstenció d'EUiA, es volia demostrar també que de vegades es podia discrepar, però que no per això s'oposaven a que la declaració podés ser aprovada.

El Sr. Alcalde va prendre la paraula, només per puntualitzar que, a més d'Alcalde, era també polític, i que per això, esperava que al Sr. Grau no li sabés greu que expressés també la seva opinió. En aquest sentit, el Sr. Alcalde va manifestar que abans, el Sr. Grau havia fet referència a l'acord d'un govern, mentre que la Sra. Jardí havia fet referència a l'opinió d'un tècnic d'un departament en un informe, i no a l'acord d'un govern.

Finalment, la Sra. Jardí va dir que justament, volia expressar aquesta mateixa idea, de la mateixa manera que també volia dir al Grup d'EUiA que si tant diferenciada tenien la seva posició envers la declaració política sobre la pau, haurien agraït la presentació d'alguna esmena per part d'aquest grup municipal, però si no havien fet aquest esforç, si no havien volgut expressar la seva opinió en ordre a la consecució d'un consens, si no havien intentat ni tant sols buscar-lo, entenien que en una qüestió tant fonamental com la pau i el diàleg, hi estaven d'acord. En tot cas però, la Sra. Jardí va dir que, tal com abans havia indicat el Sr. Alcalde, el grup del PSC no només no estava en desacord amb la decisió de la conselleria a través del seu tècnic, sinó que, a més, estava sorprès de que un regidor de Gavà arribés a desprestigiar aquest informe, quan el cert era que a la vegada, estava desprestigiant al seu propi partit.

Per al·lusions, el Sr. Grau va dir que la Sra. Jardí no havia escoltat la seva intervenció, indicant que si volia, li tornava a repetir, ja que ara no s'estava parlant del Pla de Ponent, sinó que s'estava parlant d'una declaració política sobre la pau, i en aquest sentit, va dir-li que li volia recordar que EUiA havia indicat en repetides vegades que estaven d'acord amb el fons de la qüestió, però no amb el redactat final, afegint que si hi havia discrepància tampoc passava res, atès que no pensaven posar cap objecció per què s'aprovés.

De la seva banda, el Sr. Heredia va dir respecte de les últimes paraules del Sr. Grau, segons les quals aquesta declaració era un brindis al sol i que s'hauria d'haver estat molt més valent, que aquesta afirmació hauria tingut algun valor si per part d'EUiA s'hagués presentat alguna esmena al respecte, i aquesta no hagués estat acceptada. En qualsevol cas, el Sr. Heredia va dir que el Sr. Grau sabia perquè el grup d'EUiA no va presentar cap esmena a la declaració.

Finalment el Sr. Marcel·lí Reyes va manifestar que ERC votaria favorablement la declaració presentada, però això no treia a que la referència al fet d'actuar localment no tenia lloc en aquest cas, ja que precisament, les declaracions polítiques no estaven pensades per parlar de qüestions locals. En qualsevol cas, i al marge d'aquesta reflexió, el Sr. Reyes va manifestar que potser sí que faria falta parlar sobre el que significava la col·laboració amb les forces armades, amb la indústria de guerra, la investigació militar, etc.

Esgotats els assumptes a discutir, el Sr. Alcalde-President dóna per acabada la sessió essent les vint-i-una hores, vint-i-cinc minuts, de la qual cosa i del que s'hi ha dit, jo el Secretari en dono fe.

L'Alcalde

El Secretari

Joaquim Balsera García

Guillermo de Prada Bengoa